Ἔτος Ζ' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου Πέμπτῃ 1905 — Ἀριθ. 327

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἀλλοδαπῆς . . . . . *Δρ. χρ.* **10**

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Κρήτη καὶ Ἰταλία*). — Ἕλληνες, Ἄραβες, Τοῦρκοι). — Θράκη (*Στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης*) - Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Μεγάλη δωρεὰ εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν (*ὑπὸ Στεφάνου Βλαστοῦ*). — Ὁ ἐνδιασπορᾷ Ἑλληνισμός. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 22 Ἰουνίου 1905.

Σπανίως τὰ γραφεῖα τῶν ὑπουργείων τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Εὐρώπης κατέστησαν πολυασχολώτερα καὶ μᾶλλον πολυμερίμνα ἢ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας. Ὁ ρωσοϊαπωνικὸς πόλεμος ὑπῆρξεν οἱονεὶ κεραυνός, ὅστις μετέβαλε τὴν μετεωρολογικὴν κατάστασιν καὶ ἔφερε παμμεγίστην ἀνωμαλίαν εἰς τὰ στρώματα τῆς διπλωματικῆς ἀτμοσφαίρας. Ρεύματα βίαια ἀνέμου ἐσχηματίσθησαν σπεύδοντα νὰ συμπληρώσωσι τὰ κενά, νέοι συνδυασμοὶ χαλκεύονται, ἄλλοι προλαμβάνονται ἀνατρεπόμενοι καὶ ὑποθέσεις οἰκουμενικῆς σημασίας σπουδαιότατα τὸ πρὶν νομιζόμεναι παραγκωνίζονται ὑπ' ἄλλων γενικωτέρας σημασίας.

Ποίαν σημασίαν κέκτηται σήμερον τὸ τοῦ Αἵμου λεγόμενον ζήτημα καὶ ποίαν σπουδαιότητα τὸ κρητικὸν πρὸ τῶν κινδύνων τῆς συρράξεως, οὓς ἀπειλεῖ τὸ Μαρόκκον καὶ οἵτινες ἂν ἐπισκήψωσιν εἶναι προωρισμένοι νὰ μεταβάλωσιν οὐχὶ ἁπλῶς τὸ πολιτικὸν καθεστὼς τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ νὰ ἀνατρέψωσιν αὐτὰς τὰς βάσεις τοῦ πολιτισμοῦ της, αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς σημερινῆς αὐτῆς ἐλευθερίας;

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι τῶν ἀγωνιῶν τούτων δὲν μετέχουσιν ὅλαι αἱ λεγόμεναι Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, διότι ὅλαι παρὰ τὸ ὄνομά των ὡς μεγάλων Δυνάμων δὲν ἀσκοῦσιν ἴσην τὴν ροπὴν ἐπὶ τῶν παγκοσμίων προβλημάτων καὶ τὸ κέντρον τῆς δυνάμεως καὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου. Διὰ τὰς Δυνάμεις ταύτας τὰ παραγκωνισθέντα ζητήματα τοῦ Αἵμου καὶ τῆς Κρήτης ἀπέμειναν ἐγλείοντα μεγίστην σημασίαν, ἀρίστη δ' εὐκαιρία παρουσιάζεται αὐταῖς σήμερον νὰ πρωτοστατήσωσιν ἐν τῇ λύσει αὐτῶν, ὅτε αἱ ἄλλαι ἀσχολοῦνται περὶ τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ κυριαρχίᾳ τῆς οἰκουμένης.

Μία τῶν δευτερευουσῶν τούτων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ Ἰταλία. Ἡ διπλωματία αὐτῆς ἔδραξεν ἐπιτηδειότατα τὴν εὐκαιρίαν ταύτην καὶ — ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἡ φράσις — δίκην λωποδύτου καραδοκοῦντος τὴν ἀπουσίαν τοῦ οἰκοδεσπότου ὑπεισῆλθεν ἄφοβος καὶ αὐθάδης εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου καὶ τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου ἐν σπουδῇ ἁπλώνουσα ἀπαντοχοῦ τὰς χεῖρας αὐτῆς, ἐκ φόβου μὴ ἐπανέλθῃ ὁ οἰκοδεσπότης, ὅπως ἁρπάσῃ ἔνθα μὲν ῥάκος, ἔνθα δὲ κιβώτιον, ἀλλαχοῦ συλήσῃ ἐρμάριον, περαιτέρω ἀπογυμνώσῃ ἱματιοφυλάκιον, μὴ ἔχουσα τὸν καιρὸν μηδ' ἐκλογὴν νὰ ποιήσῃ τῶν κλεπτομένων, διὰ τῆς ἁρπαγῆς δὲ μόνον οἰστρηλατουμένη.

Διότι ἡ πτωχὴ Ἰταλία τῶν Τιττόνη καὶ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ τοῦ Γ' θέλει νὰ γίνῃ μεγάλη ἁρπάζουσα τὰ ξένα, ἀλλ' οὔτε πῶς γίνεται ἡ ἁρπαγὴ γινώσκει, οὔτε πῶς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ λάφυρα ἐπίσταται νὰ ἀνησυχῇ, οὔτε τὴν ἀντοχὴν τοῦ στομάχου της ἐδοκίμασεν, ἂν δύναται νὰ καταβροχθίσῃ τοῦτο τὸ τεμάχιον ἢ ἐκεῖνο εὐκολώτερον. Αὐτὴ νὰ ἁρπάσῃ θέλει. Καὶ ῥίπτει τὴν ἁρπάγην ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Ἠπείρου καὶ ἐμπηγνύει τοὺς ὄνυχάς της ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς παρθένου Μακεδονίας καὶ λείχει διὰ τῆς γλώσσης της, ὡς ἡ μυθολογουμένη γαλῆ, τὴν Κρήτην.

Τί λαμπρὰ εὐκαιρία νῦν, ὅτε ἡ Ἀγγλία ἔχει τὰ βλέμματά της ἐστραμμένα ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς καὶ τῶν δυτικῶν τῆς Ἀφρικῆς ἀκτῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀπωτάτης κιτρίνης θαλάσσης, ὅτε ἡ Γαλλία ἀπολέσασα τὸν σύμμαχόν της βλέπει ὀρθούμενον ἀπειλητικὸν τὸν φυλετικὸν ἐχθρόν της, νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ ἡ Ἰταλία εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα; Μὴ δὲν ἀνέθηκαν αὐτῇ τὴν προεδρείαν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος;

Καὶ ἰδού, ὅτι ἡ ὡραία πρότασις περὶ διορισμοῦ συνυπάτου τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου καὶ πολιτικῶν παρέδρων ἐπινόημα τῆς Ἰταλίας εἶναι. Ἰδού, ὅτι ὁ πρόξενός της Νέγρης, ὁ ἄρτι ἀποθανὼν ἐν Κρήτῃ, πρύτανις τοῦ προξενικοῦ σώματος, ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅλης ἐκείνης τῆς σειρᾶς τῶν πράξεων, δι' ὧν ἐκ μὲν τοῦ ἐμφανοῦς ἠπειλοῦντο διὰ βομβαρδισμοῦ οἱ ἐπαναστάται τοῦ Θερίσου, ἐνεθαρρύνοντο δὲ κρύφα κατὰ τῆς μισητῆς Ἁρμοστείας τοῦ πρίγκιπος, ὅστις εἶχε τὴν ἀγροικίαν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐδημιουργεῖτο ἡ κατάστασις, ἣν βλέπομεν σήμερον ἐν Κρήτῃ καὶ καθ' ἣν εἶναι ἀδύνατον νὰ κρίνωμεν, τίς κυβερνᾷ τὴν πολυπαθῆ νῆσον οἱ ἐν Θερίσῳ διπλωμᾶται ἢ ἡ ἐν Χανίοις κυβερνησις τοῦ πρίγκιπος, οἱ Πρόξενοι τῶν τεσσάρων προστατίδων ἢ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἐκπεμπόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων εἰς στρατιωτικοὺς περιπάτους ἀνὰ τὰ χωρία τῆς νήσου.

Δὲν συνηθίζομεν νὰ διατυπώνωμεν εἰς ἄρθρα τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὅ,τι ἡ φαντασία γεννᾷ, ἀλλ' ὅ,τι τὰ πράγματα μετὰ ἐπισταμένην βάσανον ἀποδεικνύουσιν. Καὶ τὰ πράγματα λαλοῦσιν, ὅτι τὰ γινόμενα ἐν Κρήτῃ ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν *εἶναι ἔργον τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας καὶ μόνον ταύτης. Αὐτὴ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐν Θερίσῳ καὶ αὐτὴ ὑπερόμευσε τὴν Ἁρμοστείαν.*

Ἀλλ' ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κρητῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἁπάντων ἄνευ διακρίσεως φατριῶν καὶ κομμάτων, ὅτι θὰ ἀποτύχῃ καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἄπειρος καὶ ἀδεξία διπλωματία τοῦ Τιττόνη. Τὴν ὑπονομευθεῖσαν ἁρμοστείαν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου σπεύδομεν προλαμβάνοντες νὰ καταρριψωμεν εἰς ἔδαφος ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες καὶ τὸν πρῶτον λίθον ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς οἰκοδομήματος θὰ ἀποσπάσῃ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, ὅπως ἀπὸ τῶν ἐρειπίων ἀνακύψῃ αἰγλήεσσα καὶ ἀδιάρρηκτος καὶ πανσθενὴς ἡ ὁμοφωνία τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων ἡ μόνον τὴν ἕνωσιν καὶ μόνον ταύτην ἐπιζητοῦσα. Ἂς ἔλθωσι τότε τὰ θωρηκτὰ τῆς Ἰταλίας νὰ ἐπιβάλωσι τὴν σιγὴν εἰς τὴν στεντορείαν ταύτην κραυγὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου, ὅστις εἶναι ἀδύνατος καὶ πτωχὸς εἰσέτι, ἀλλ' ἔχει ἀρκοῦσαν δύναμιν νὰ πείσῃ τὴν Ἰταλίαν, ὅτι ἀδέσποτοι αἱ χῶραί του δὲν κατέστησαν εἰσέτι.

Φιλοδοξεῖ φαίνεται ὁ Τιττόνης νὰ γίνῃ ὁ Λάμσδορφ τῆς Ρωσίας· εἶναι δικαίωμά του. Ἀλλ' εἶναι καὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων δικαίωμα νὰ τῷ συστήσωμεν πλειότερον σεβασμὸν εἰς τὰ δίκαια φυλῆς ὁμοτύχου μέχρι χθὲς τῆς ἰδικῆς του καὶ ὀλιγωτέραν σπουδὴν εἰς τὸ νὰ διασείσῃ τὰ ἀστερέωτα ἔτι θεμέλια τῆς δυναστείας τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουὴλ Γ'. Διότι ἡ Ἰταλία τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνων ζῇ εἰσέτι καὶ ὅσον καὶ ἂν ἐσπάρησαν αἱ ἀνήθικοι ἀρχαὶ τοῦ ὑλικοῦ μεγαλείου διὰ τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς κατακτήσεως δὲν θ' ἀνεχθῇ εὐκόλως οὔτε ἐν Κρήτῃ οὔτε ἐν Ἠπείρῳ τὴν ἀτιμίαν τῆς ἐπιβουλῆς κατ' ἐλευθερίας, ἣν ἐπότισαν ποταμοὶ ἑλληνικῶν αἱμάτων καὶ ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, ὑπερόχως δ' ἐν Κρήτῃ!

ΕΛΛΗΝΕΣ, ΑΡΑΒΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως:

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἡ θέσασα ὡς βάσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς τὸ μακιαβελλικὸν δόγμα «διαιρει καὶ βασίλευε» ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ἀνυπάρκτων ἐνίοτε ἐθνικοτήτων, πολλοῦ ἀπεῖχε νὰ προΐδῃ ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δόγματος τούτου ἐν Εὐρώπῃ, θὰ ἐλάμβανε τὰ μᾶλλον θανάσιμα τραύματα, ὡς συνέπειαν τοῦ ἐκ τῆς παλιμβουλίας κακοῦ παραδειγματισμοῦ, *ἀπὸ οἰκείων βελῶν* ἐν Ἀσίᾳ. Τὸ ἐναγχος ὑπνῶττον ἀραβικὸν ζήτημα ὑποδύεται χαρακτῆρα τοιοῦτον ἐν ὀνόματι τῶν ἐθνικοτήτων, ὥστε ἐὰν μὴ κατασταλῇ συντόμως, δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τηλικούτους κλονισμοὺς τοῦ ὀσμανικοῦ κράτους, οἵους οὐδ' ἐπὶ τῶν ἀπαισιωτέρων ἡμερῶν τοῦ βίου του εἶδε τοῦτο. Τὰ βδελυρὰ κακουργήματα τῶν Βουλγάρων καὶ ἡ ἐκ τούτων ἐπελθοῦσα ἀναρχία καὶ ἔκρυθμος κατάστασις ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι σχεδὸν παιδιὰ ἀπέναντι τῆς ἐν Ἀραβίᾳ ἀληθοῦς καὶ φυλετικῆς φοβερᾶς ἐπαναστάσεως. Διὰ τῆς τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος ἐπιλύσεως ἀπειλεῖται τὸ πολὺ πολὺ ἡ ἐν Εὐρώπῃ ἄμεσος κυριαρχία τοῦ Σουλτάνου, διὰ τοῦ Ἀραβικοῦ δὲ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ τε κράτους τῶν Ὀσμάνων καὶ τῶν πανισλαμιστικῶν ὀνείρων διακυβεύεται. Κατὰ περίεργον δὲ εἰρωνείαν τῆς τύχης ἀπὸ τῆς Ἀραβίας ἐξεχύθη ἀκράτητος κατὰ τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης καὶ ἰδιαίτατα τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ὁ ἰσλαμικὸς χείμαρρος τὸ πρῶτον, διὰ τῶν Ἀράβων ἴσως εἶναι πεπρωμένον νὰ δοθῇ τὸ *πλῆγμα τῆς χάριτος* κατὰ τῆς ὑπὲρ τὸ δέον παρατεινάσης τὴν ἐν Εὐρωπῃ ἐκτετοπισμένην παρουσίαν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος τῆς κεντρικῆς Ἀσίας.

Δὲν ἤρκεσεν οὐδὲ τεσσαρακονταετὴς καὶ πλέον σκληρὰ πεῖρα ἣν ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου συνεκόμισεν ἐκ τῆς ἀφειδοῦς σπορᾶς τῆς διχονοίας μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας διὰ τῆς παροχῆς βερατίων τοῖς προστατευομένοις τοῦ Ἰγνάτιεφ καὶ Σας σχισματικοῖς ἐπισκόποις τῶν Βουλγάρων οὔτε ἡ ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἐκεῖθεν πηγάσασα σημερινὴ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις, οὔτε ἡ ἐπὶ τριακονταετίαν ἀνήθικος καλλιέργεια τῆς ρουμουνικῆς προπαγάνδας, συμπραττόντων ὅλων τῶν ὀθνείων καὶ διεφθαρμένων στοιχείων τῆς τουρκικῆς διοικητικῆς ὑπαλληλίας, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ δοθῇ καὶ τὸ ἐπίσημον κῦρος τὰς ἀναγνωρισεως τῶν προσφάτων τούτων ἀτιμιῶν, διότι σὺν τῷ Ἑλληνισμῷ βλάπτονται πρωτίστως αὐτὰ τὰ καίρια τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας συμφέροντα. Ἀλλ' εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν ἰραδέ, τὸν ἀποπειρώμενον νὰ ἐφαρμόσῃ ἅπαξ ἔτι τὸ μακιαβελλικὸν δόγμα διὰ τῆς ἐμπήξεως νέων σκολόπων ἐν τοῖς σπλάγχνοις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀναγνωριζομένων ἀνυπάρκτων Ρουμούνων μεταξὺ γνησιωτάτων Ἑλλήνων Ἠπειρωτῶν καὶ Μακεδόνων, ὁ ἀντίκτυπος δίδεται ἀπὸ τῶν ἀραβικῶν ἐρήμων, ἀπ' αὐτῆς τῆς κοιτίδος τοῦ Ἰσλαμισμοῦ!

Εἰς μάτην ἡ Ὑ. Πύλη διατάσσει τὴν κατάσχεσιν ἀραβικῶν ἐφημερίδων, διότι αὗται ἀνυφέρουσι τὰς λέξεις ἀραβικὸν ἔθνος καὶ πατρίδα. «Ἡ Ἀραβία διὰ τοὺς Ἄραβας» εἶναι τὸ σύνθημα, ὅπερ φέρει ἡ μεμακρυσμένη ἠχὼ τοῦ ἀπὸ τοῦ τάφου τοῦ Προφήτου κρουομένου πενθίμως διὰ τοὺς Ὀσμάνους κώδωνος. Περὶ τὸ σύνθημα τοῦτο τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου ὡς διὰ μαγείας κατόπιν μακραίωνος ληθάργου ἐξανίστανται καὶ συναγείρονται τρομεροὶ εἰς μυριάδας κατὰ τῆς φυλοκρατίας καὶ ἐλεεινότητος τῶν ἁρπάγων τοῦ Καλιφάτου ἀλλ' ὁμοπίστων Τούρκων. Ἡ ἐξέγερσις δὲ αὕτη εἶναι ἡ ἀσφαλεστάτη, ἀδιαφιλονείκητος καὶ ἐναργεστάτη ἀπόδειξις ὅτι μεμετρημέναι εἶναι πλέον αἱ ἡμέραι τῆς κυριαρχίας τοῦ Τούρκου οὐ μόνον ἐπὶ τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀσίας!

ΘΡΑΚΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν σχολείων καὶ μαθητῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπαρχίας.

Γνωστὸν εἶναι εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ ἡ ἐκκλησιαστικὴ διαίρεσις δὲν συμπίπτει ἐν γένει πρὸς τὴν τουρκικὴν διοικητικὴν διαίρεσιν. Τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀποδεικνύει ἡ δικαιοδοσία τῆς μητροπόλεως Ξάνθης ἡ ἐκτεινομένη ἐπὶ συνοικισμῶν ἀνηκόντων τοῦτο μὲν εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ξάνθης, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὴν διοίκησιν Γκιουμουλζίνης τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦτο δὲ εἰς τὰς διοικήσεις Δράμας καὶ Σερρῶν (τῆς διοικήσεως ταύτης περιλαμβάνει ἓν μόνον χωρίον τὸ Πυθηλινοῦ), αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὸν νομὸν Θεσσαλονίκης.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς Μητροπόλεως ταύτης φαίνεται οὕτω ἐπικαθημένη τῶν ὁρίων Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἐκ τούτου προσλαμβάνει μεγίστην δι' ἡμᾶς σπουδαιότητα, δι' ἣν ἀναγκαῖον ἐκρίνομεν νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἀγῶνος τὰ κατ' αὐτήν.

Ξάνθης Μητροπολίτης εἶναι σήμερον ὁ Σεβασμιώτατος Ἰωακείμ, εἷς τῶν διακριτεστάτων ἱεραρχῶν τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ποιμὴν ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς λέξεως σημασίᾳ, προστάτης καὶ πατὴρ καὶ καύχημα τοῦ ἐμπεπιστευμένου αὐτῷ ποιμνίου, πρωτοστατῶν ἐν πάσῃ αὐτοῦ πολιτιστικῇ καὶ ἐκπαιδευτικῇ κινήσει, αὐτὸς διδων πρῶτος τὸ παράδειγμα τῶν θυσιῶν καὶ ὑπόδειγμα ὅλων τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν ἑαυτὸν παρεχόμενος. Ἴσως δοθῇ ἡμῖν ἄλλη ποτὲ καταλληλοτέρα εὐκαιρία νὰ ἀναγράψωμεν οἷα ἐπετέλεσεν ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἐξ ὅτου κατεπιστεύθη αὐτῷ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἡ θεόσωστος ἐπαρχία Ξάνθης, διότι νῦν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ ποίμνιόν του.

Τοῦτο οἰκεῖ τοὺς ἑπομένους συνοικισμούς:

Ξάνθην. Αὕτη περιλαμβάνει 1600 ἑλληνικὰς τό τε φρόνημα καὶ τὴν γλῶσσαν οἰκογενείας ἢ Ἕλληνας ὑπεροκτακισχιλίους. Ὁ πληθυσμὸς οὗτος κατὰ τὸ θέρος ἕνεκα τῶν περὶ τὸν καπνὸν ἐργασιῶν αὐξάνει κατὰ 2.000 ἐργάτας, ὧν Ἕλληνες μὲν 1300, Βούλγαροι δὲ περὶ τοὺς 700.

Ἡ πόλις τῆς Ξάνθης ἔχει ἑπτὰ ἐκκλησίας, ἐν αἷς λειτουργοῦσιν ἐννέα ἱερεῖς, καὶ τρεῖς μονάς.

Λαμπρὰ καὶ ἀνάλογα τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς εἶναι τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Ξάνθης συνισταμένα:

Εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιον, ἐν ᾧ διδάσκουσιν ἑπτὰ διδάκτορες καὶ ἀπόφοιτοι τῶν διδασκαλείων περὶ τοὺς 220 μαθητάς.

Εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον, ἐν ᾧ διδάσκονται ὑπὸ πέντε διδασκαλισσῶν 120 μαθήτριαι.

Εἰ. τέσσαρα Νηπιαγωγεῖα, ὧν τὸ ἓν λειτουργεῖ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ἁγίου Βλασίου ὑπὸ μίαν διδασκάλισσαν μετὰ μαθητῶν 110 ἀμφοτέρων τῶν φύλλων, τὰ δὲ τρία ἕτερα ἐπωνυμούμενα ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν ἀειμνήστων αὐτῶν ἱδρυτῶν καλοῦνται α') *Παναγιώτου καὶ Φωτεινῆς Στάλιου* διδάσκον διὰ τριῶν διδασκαλισσῶν 210 νήπια β') *Κουγουμτζόγλειον* μετὰ 2 διδασκαλισσῶν καὶ μαθητῶν 160· γ') *Ζαλάχειον* μετὰ νηπίων 95 καὶ μιᾶς διδασκαλίσσης.

Οὕτω τὸ ὅλον τῶν διδασκόντων ἀνέρχεται εἰς 19, τῶν δὲ μαθητευομένων εἰς 915.

Κουγιούν-Κιοϊ. Ἀγροτικὸς συνοικισμὸς εἶναι τοῦτο περιλαβάνον περὶ τοὺς 700 Ἕλληνας ἔχοντας μίαν ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως, καὶ δημοτικὴν σχολὴν ἀρρένων μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ κατὰ τὸ λῆγον ἤδη σχολικὸν ἔτος ἐφοίτησαν 60 μαθηταί. Πλὴν τούτου ὅμως οἱ φιλοτιμοι κάτοικοι τοῦ χωρίου διατηροῦσι καὶ νηπιοπαρθεναγωγεῖον μετὰ μιᾶς διδασκαλίσσης, εἰς ὃ ἐφέτος ἐφοίτησαν περὶ τὰ 80 κοράσια καὶ νήπια ἄρρενα.

Γένιτζιε. Ὀλιγάνθρωπον χωρίον εἶναι τοῦτο μόλις ὑπὸ *διακοσίων* Ἑλλήνων οἰκούμενον. Παρὰ τοῦτο ὅμως συντηρεῖ μίαν ἐκκλησίαν μεθ' ἑνὸς ἱερέως καὶ κοινὴν δημοτικὴν σχολὴν μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ἣν ἐφοίτησαν ἐφέτος περὶ τὰ 30 παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Μπουλούστρα. Ὁ συνοικισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ ἀξιόλογον κωμόπολιν οἰκουμένην ὑπὸ 1200 περίπου Ἑλλήνων διατηρούντων δύο ἐκκλησίας καὶ δημοτικὴν σχολὴν ἀρρένων μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ἣν ἐφοίτησαν ἐφέτος περὶ τοὺς 50 ἄρρενας μαθητάς, καὶ νηπιοπαρθεναγωγεῖον μετὰ μιᾶς διδασκαλίσσης, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 60 κοράσια καὶ νήπια.

Θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἀπὸ τῶν ἐργατικῶν τάξεων τῶν πόλεων ἡ ἐπανάστασις μετεδόθη ἐν Ρωσίᾳ εἰς τὰ πλήθη τῶν λιμένων καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὰ πληρώματα τῶν πολεμικῶν πλοίων. Οὕτω δὲ ὁ κολοσσός, οὗ τὸ βάδισμα ἐποίει τρέμειν τὴν οἰκουμένην, ἤρχισε νῦν αὐτὸς κλονιζόμενος ὑπὸ φοβεροῦ πυρετοῦ, οὗ τὰ ἐλλοχεύοντα μικρόβια ἔλαβον τεραστίαν τὴν ἀνάπτυξιν ἅμα ὡς ἐδόθη ἡ πρὸς τοῦτο πρώτη ἀφορμή. Καὶ ἡ ἀφορμὴ ἐδόθη ἐκ τοῦ ἰαπωνικοῦ πολέμου. Καὶ ἡττᾶται μὲν ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν ὁ κολοσσός, σπαράσσεται δὲ κατ' οἶκον διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χειρῶν δίκην σκορπίου καιομένου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἥττης ἐν πολέμῳ καὶ τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ τὰ αὐτὰ ὑπόκεινται αἴτια, ἡ ἠθικὴ κατάπτωσις καὶ διαφθορὰ τῶν κρατουσῶν τάξεων, ἡ ἀποκτηνωτικὴ αὐτῶν τυραννία ἐπὶ τοῦ κακοδαίμονος ἀπαιδεύτου, τελείως βαρβάρου ὄχλου τῆς Ρωσίας. Μόλις πρὸ ἑβδομάδων δύο ἠκούσθη μετὰ γενικῆς εὐφροσύνης, ὅτι ὁ Τσάρος συνειδὼς τὴν κατάστασιν προέβη εἰς πανηγυρικὰς δηλώσεις πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων (Ζέ-

μστβος) περὶ παραχωρήσεως συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Ἀλλ' ἡ εὐφροσύνη δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Οἱ Ποπεδονόστσεφ καὶ Ἰγνάτιεφ οἱ δύο οὗτοι ἀντιπρόσωποι τῶν μακρὰς γενειάδας φερόντων ἱεραρχῶν τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας, τῶν παραδιδομένων εἰς μακρὰς πρὸς τὸν Θεὸν προσευχάς, ἀλλ' ἐμπαιζόντων καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα ἐν ἀνυπερβλήτῳ ὑποκρισίᾳ, καὶ τῶν μεγάλων δουκῶν τῶν νεμομένων τοὺς ἱδρῶτας τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ ἐν ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ, εὗρον, ὅτι ὁ Τσάρος, ὁ ἀδύνατος καὶ ἀνίκανος οὗτος ἡγεμών, ὃν ἡ τύφλωσις ὠθεῖ ἀκατασχέτως, ὡς πρὸ 112 ἐτῶν Λουδοβῖκον τὸν ΙϚ', ἐπὶ τοῦ ἰκριώματος, προέβη πέραν τοῦ δέοντος. Καὶ ἰδοὺ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐδημοσιεύετο ἄλλη ἐπίσημος δήλωσις στρεψοδίκως ἑρμηνεύουσα τὴν πρώτην καὶ ἀναιροῦσα ὅ τι δι' ἐκείνης ὑπέσχετο τοῖς λαοῖς αὐτοῦ ὁ παντοδύναμος Τσάρος. Κατὰ τοῦ οἰκτροῦ τούτου πείσματος ἀπολυταρχίας ἥτις ἀρετὴν μὲν οὐδεμίαν εἶχε, κατέπεσε δὲ οἰκτρῶς καὶ ἐκεῖ ὅπου ἠδύνατο νὰ περιβάλῃ ἑαυτὴν δι' αἴγλης τινὸς προσκαίρου, ἐν τῇ κονίστρᾳ τοῦ πολέμου, οὐδὲν τὸ ἄπορον ἂν αἱ ἀλόγισται μᾶζαι τοῦ ὄχλου, οὗ ζητεῖται τὸ αἷμα ἐν Μαντζουρίᾳ ἄνευ οὐδενὸς ἀνταλλάγματος βελτιοῦντος τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἐξεγείρωνται μετὰ βιαιότητος ἀπιστεύτου καὶ συντρίβωσι πᾶν τὸ προστυχὸν καὶ κατακρημνίζωσι τὸ οἰκοδόμημα τῆς ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας μετὰ κτηνώδους ἀδιαφορίας περὶ τοῦ ἂν καταπῖπτον τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο θὰ καταπλακώσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς καταστροφεῖς.

Τοιαύτην δίδουσι τὴν εἰκόνα τὰ ἀπὸ τῆς 15 τοῦ ὑπερμεσοῦντος ἀγγελλόμενα ἐκ τῶν ῥωσικῶν λιμένων τῆς Ῥωσίας, οἷοι ἡ Κρονστάτη, τὸ Λιβάον, ἡ Ὀδησσός. Τὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ μάλιστα πόλει γενόμενα ὑπερβαίνουσι πᾶσαν περιγραφήν. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἔχουσιν. Ναύτης τοῦ πληρώματος τοῦ θωρηκτοῦ «Κνιὰζ Ποτέμκιν» παρεπονέθη δριμέως πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπὶ τῇ ἀθλίᾳ τροφῇ, ἥτις παρείχετο εἰς τὸ πλήρωμα. Οἱ ἀξιωματικοὶ ὀργισθέντες ἐφόνευσαν—ἂν μετ' ἀπόφασιν δικαστικὴν ἢ μή, ἀγνοεῖται, τὸν ναύτην. Ἡ κηδεία τοῦ ναύτου τούτου ἔδωκε τὸ σύνθημα στάσεως τοῦ πληρώματος τοῦ θωρηκτοῦ τούτου, ὅπερ συλλαβὸν τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐφόνευσε καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ στασιαστικὸν κίνημα υἱοθέτησεν ὅλος ὁ ἐργατικὸς κόσμος τοῦ λιμένος Ὀδησσοῦ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἀπόπειρα τῆς καταστολῆς αὐτοῦ ἔδωκε τὸ σύνθημα ταραχῶν, ἃς ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις. Εἰς τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν Κοζάκων ἀντετάχθησαν βόμβαι δυναμίτιδος. Ἑπτὰ πλοῖα ἐμπορικὰ ῥωσικὰ ἐπυρπολήθησαν. Τὸ πῦρ ἐτέθη εἰς ὅλα τὰ οἰκοδομήματα τοῦ λιμένος, ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια οἷα τελωνεῖα, ἀποθῆκαι καὶ λοιπὰ καὶ αἱ φλόγες δύναταί τις εἰπεῖν περιέζωσαν ὁλόκληρον τὴν πόλιν τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον τὸ πλήρωμα τοῦ «Κ. Ποτέμκιν» ὑπερασπιζόμενον τοὺς ἐν τῇ πόλει στασιαστὰς ἔστρεψε τὰ τηλεβόλα τοῦ θωρηκτοῦ κατὰ τῆς πόλεως. Οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματίαι ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας, οἱ δὲ δυνάμενοι τῶν κατοίκων φεύγουσι κατὰ χιλιάδας τὴν πόλιν.

Τὰ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης κατοφθάνοντα τηλεγραφήματα εἶναι, ὡς εὐνόητον, ἀντιφατικὰ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς φρικώδους ταύτης τραγῳδίας. Κατ' ἄλλα μὲν τὸ πλήρωμα τοῦ «Κ. Ποτέμκιν» παρεδόθη εἰς τὸν ὑποναύαρχον Κρούγερ, ὅστις ἀπεστάλη εἰς Ὀδησσὸν ἐκ Σεβαστουπόλεως ἡγούμενος τεσσάρων θωρηκτῶν καὶ πολλῶν τορπιλλοβόλων, καὶ ἐτέθη εἰς τὰ δεσμά. Κατ' ἄλλα ἡ στάσις μετεδόθη καὶ εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τοῦ Κρούγερ, ἐσχηματίσθη προσωρινὴ κυβέρνησις ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἡ αἱματοχυσία ἐξηκολούθει μέχρι τοὐλάχιστον τῆς παρελθούσης Δευτέρας.

***

— Ἀλλ' ὁποία σύμπτωσις! Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς ταύτας ῥωσικὸν πολεμικὸν ἐκανονιοβόλησε τὸ χωρίον Πλατανιᾶν τῆς Κρήτης, κατηρείπωσεν οἰκίας καὶ ἐτραυμάτισε χωρικούς, διότι οὗτοι ἡνώθησαν μὲ τοὺς ἐπαναστάτας καὶ ἀπέκρουσαν σῶμα ὀγδοήκοντα Ῥώσων μεταβαῖνον εἰς Κολυμπάρι κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀνθρώπων δηλ. ζητούντων νὰ ἴδωσι τὴν πατρίδα των ἡνωμένην μὲ τὴν Ἑλλάδα! Κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα τὸ ῥωσικὸν τοῦτο ἄγημα ἐπεβιβάσθη τοῦ πολεμικοῦ «Χράμπρυ» τοῦ πυροβολήσαντος κατὰ τῆς Πλατανιᾶς καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Χανία. Ἀγγέλλεται ὡσαύτως ἐκ Κρήτης, ὅτι πρὸς ἐκφοβισμὸν ἁπλῶς ἐπυροβόλησε καὶ ἓν γαλλικὸν πολεμικόν ὅτι οἱ Ἄγγλοι καταλαβόντες τὸ χωρίον Καλύβες ἐγκατέλιπον αὐτὸ καταληφθὲν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἀπεβίβασαν εἰς τὰ Χανία δύο τηλεβόλα. Τί σκοπεῖται ἐκ τῶν κινήσεων τούτων τῶν ξένων ἐν Κρήτῃ στρατιωτικῶν δυνάμεων ἄδηλον. Εὐδιάγνωστον μόνον καθίσταται, ἵνα μή τις εἴπῃ βέβαιον, ὅτι ἡ Κρήτη ἐκοῦσα ἄκουσα θὰ ἐπιδοθῇ εἰς νέους ἀγῶνας καὶ νέας θὰ ὑποστῇ δοκιμασίας πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ αἰωνίου καὶ ἀναλλοιώτου πόθου τῆς ἑνώσεως. Ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν τὴν παραίτησιν τῶν συμβούλων Ξανθουδίδου καὶ Κουντούρου καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ τελευταίου τούτου νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰ ὄρη, ὅπως μετὰ τῶν φίλων του κηρύξῃ τὴν ἕνωσιν. Φαίνεται, ὅτι μεμονωμένη δὲν εἶναι ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Κουντούρου. Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ κρητικὴ Βουλὴ συνερχομένη σήμερον ἢ αὔριον θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ περὶ ἑνώσεως ψήφισμά της κηρύττουσα, ὅτι ἡ νῆσος μόνον διὰ τῆς ἑνώσεως θὰ ἡσυχάσῃ, θὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἐπ' ἀόριστον, θὰ καλέσῃ τὰς ἀρχὰς νὰ διοικήσωσι τὸν τόπον ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τὰ μέλη αὐτῆς θὰ τραπῶσι τὴν εἰς τὰ ὄρη ἄγουσαν.

Οὕτω ὁ ἀγὼν τῆς Κρήτης ἐνσκήπτει ἅπαξ ἔτι ὀξύτατος, προωρισμένος νὰ σύρῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν προσοχὴν καὶ τὰς μερίμνας τοῦ Πανελληνίου. Δὲν δύναταί τις νὰ προμαντεύσῃ ποία θὰ εἶναι ἡ στάσις τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἂν θὰ καμφθῇ εἰς τὰς νομιμωτάτας παρακλήσεις τῆς Κρήτης ἢ ἂν καὶ πάλιν διὰ διαφόρους προφάσεις κρύπτουσα τὰ ἁρπακτικὰ βουλεύματά της δειχθῇ ἐπίμονος ἐχθρὸς τῶν εὐγενεστάτων πόθων τῆς Κρήτης. Ἀλλ' οἵα δήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ διαγωγὴ τῆς Εὐρώπης, ταύτην τὸ ἑλληνικόν, ἔχον σύμμαχον τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν δὲν πρέπει νὰ φοβηθῇ. Ἄλλο τι πρέπει νὰ φοβηθῇ. Την ἰδίαν αὐτοῦ ἀπερισκεψίαν. Οὗτος εἶναι ὁ μέγιστος τῶν Ἑλλήνων ἐχθρὸς ὁ τοσαῦτα μέχρι τοῦδε ζημιώσας αὐτόν, ὁ ἀείποτε ἐλλοχεύων πρὸς τὴν τελικὴν αὐτοῦ καταστροφήν. Ἡ ἔρις καὶ ἡ διχόνοια! Ἰδοὺ ὁ ἐχθρὸς τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἂ ἡ Κρήτη ὁμονοήσῃ ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ νέου αὐτῆς ἀγῶνος, θὰ σώσῃ καὶ ἑαυτὴν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Ἂν μή, ἂν οἱ μὲν θέλωσι τὴν ἕνωσιν ἄνευ ὅρων, οἱ δὲ ὑπὸ ὅρους, ἀλλοίμονον καὶ εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ θρῦλος, ὅτι ὅλη ἡ Κρήτη δὲν θέλει τὴν ἕνωσιν, θὰ ἀναζωντανεύσῃ, θὰ προταχθῇ ὡς ἀλήθεια ὑπὸ τῶν ἐπιζητούντων νὰ ἴδωσι τὴν Κρήτην μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐνδέχεται ὁ ἀεικίνητος ξένος δάκτυλος νὰ στρέψῃ τὸ ὅπλον κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τὸ ἀδελφικὸν αἷμα νὰ κηλιδώσῃ ἀγῶνα σεπτὸν ἀληθῶς καὶ ἱερώτατον.

Ὁ Θεὸς σώζοι καὶ Κρήτην καὶ Ἑλλάδα!

***

— Τὰ ἐκ Μακεδονίας ἀγγέλματα θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ ποικιλώτερα. Πλὴν τῶν βουλγαρικῶν ὁ τηλέγραφος καὶ αἱ ἐπιστολαὶ θὰ μεταβιβάζωσι ἡμῖν καὶ ῥωμουνικὰς ἀτιμίας. Οἱ μεγαλομανεῖς τῆς Δουμποβίτσης διπλωμᾶται γοργότατα ἔθηκαν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ μεγαλεπήβολα καὶ ἠθικώτατα σχέδιά των. Οὕτω ἐκ Γρεβενῶν ἀγγέλλεται τῇ «Ἀνατολ. Ἐπιθεωρήσει»:

Τὴν 30 Μαΐου, οἱ ἐν Σαμαρίνῃ ὀλίγοι ῥουμανίζοντες μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτῶν ἀπεπειράθησαν νὰ καταλάβωσι βίᾳ ἓν τῶν αὐτόθι Ἑλληνικῶν Σχολείων. Κατ' ἀρχὰς ἠθέλησαν νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Σχολήν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ Ἑλληνικῶν Σχολείων Δ. Τσιτώτου καὶ τῶν μαθητῶν. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην μετέβησαν εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς Ἄνω Συνοικίας, ἔνθα εὑρόντες μόνον τὸν διδάσκαλον Νικόλαον Παπαϊωάννου ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ, ὃν ἐτραυμάτισαν εἰς τὴν κεφαλήν. Ἐν τούτοις καὶ ἐντεῦθεν ἐξεδιώχθησαν κακοὶ κακῶς, χωρὶς νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των. Ὁ διδάσκαλος ἦλθεν ἐνταῦθα, ὅπως καταγγείλῃ τοὺς ἐπιτεθέντας κατ' αὐτοῦ καθ' ὃν χρόνον ἐξετέλει τὸ καθῆκόν του ἐν τῇ Σχολῇ.

***

— Τὴν 26 Μαΐου, μεταξὺ τῶν χωρίων Σμίξης καὶ Φιλιπαίων, ἐδολοφονήθη ὑπὸ κακούργων ὁ Ἰωάννης Νασίκας, ἐκ τῶν προκρίτων καὶ ἐφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σμίξης.

***

— Τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι ἐπιστέλλουσιν ἐκ Μοναστηρίου περὶ τῶν βουλγαρικῶν κακουργιῶν καθ' Ἑλλήνων τὰ ἑπόμενα ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1905:

Ἡ τακτικὴ τῶν ἀγρίων καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ δολοφονικῶν ἐπιθέσεων ἐναντίον Ἑλλήνων κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης ἐξακολουθεῖ εἰς βαθμὸν ἐμπνέοντα τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς στερουμένους πάσης προστασίας ὁμογενεῖς.

Οὕτως ἐδολοφονήθη χθὲς ἐνταῦθα ὁ Σωτήριος Γάντης ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἀνὴρ διακρινόμενος διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα.

Ἀπόπειρα φόνου ἐπίσης ἐγένετο καὶ κατὰ τοῦ ἱερέως Παπαγγέλου.

Ἐφονεύθη ἐπίσης παρ' ἀγνώστων δολοφόνων ὁ Μιχαὴλ Παπαϊωάννου, ἀδελφὸς τοῦ ἱερέως Λουκᾶ ἡλικίας 50 ἐτῶν.

Ἐπίσης ἀπόπειρα δολοφονίας ἐγένετο κατὰ τοῦ ἑτέρου ἀδελφοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἱερέως.

***

— Ἐκ Θεσσαλονίκης δὲ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς περιέχει τὰς ἑπομένας πληροφορίας: Διαταγῇ τοῦ στρατηγοῦ δὲ Σοστὰκ ἀρχηγοῦ τῆς Ῥωσικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς ἐν Μακεδονίᾳ πάντες οἱ πεζοὶ χωροφύλακες οἱ κατανεμημένοι εἰς διαφόρους σταθμοὺς διετάχθησαν νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τοὺς στρατῶνάς των ἀντικατασταθέντες ὑπὸ Τούρκων στρατιωτῶν.

Ἀγνοεῖται ποῖος εἶναι ὁ λόγος ὁ προκαλέσας τὴν συγκέντρωσιν ταύτην.

***

— Βεβαιοῦται ὅτι οἱ ἔφεδροι τοῦ 2ου στρατιωτικοῦ σώματος, οἱ ἐσχάτως ὁπλισθέντες δι' ὅπλων Μάουζερ θὰ κληθῶσιν ἐντὸς μηνός, ὅπως γυμνασθῶσιν εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου τούτου. Τὰ γυμνάσια τῶν ἐφέδρων τῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης ἀρχίζουν τὴν 24 Ἰουνίου.

***

— Ἐκ τουρκικῆς πηγῆς ἔγινε γνωστὸν ὅτι δύο μεγάλαι βουλγαρικαὶ συμμορίαι θὰ διαβῶσι λίαν προσεχῶς τὰ Τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα, ἅμα δὲ τῇ εἰσβολῇ των εἰς Μακεδονίαν ὄργανα τοῦ Κομιτάτου θ' ἀνατινάξουν διὰ δυναμίτιδος τὰς γεφύρας τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σκοπίων - Θεσσαλονίκης. Κατώρθωσαν μάλιστα ἤδη νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς ἐργάτας τοὺς ἐργαζομένους παρὰ τὴν γραμμὴν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐργασίαν των. Ἡ Διοίκησις ἔδωκε διαταγὴν περὶ ἐνισχύσεως τῶν στρατιωτικῶν σταθμῶν τῶν φρουρούντων τὴν γραμμήν.

Πράγματι βεβαιοῦται ὅτι πάντες οἱ κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς στρατιωτικοὶ σταθμοὶ ἐνισχύθησαν διὰ νέων ἀποσπασμάτων, αὐστηροτάτη δ' ἐξασκεῖται ἐπίβλεψις.

Οἱ ἐργάται τῆς γραμμῆς ἀπὸ δέκα ἡμερῶν ἀπήργησαν ζητοῦντες αὔξησιν ἡμερομισθίου. Δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅμως ἡ ἀπεργία νὰ ὑπεκινήθη παρ' ὀργάνων τοῦ κομιτάτου.

***

— Ὑπάρχει μερίς τις τοῦ τύπου ἐν Ἀθήναις ἀνυποκρίτους δεικνύουσα τὰς διαθέσεις νὰ πιστεύῃ ὡς ἀληθὲς καὶ σπεύδῃ καὶ διαλαλῇ πᾶν ὅ,τι ἐναντίον τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἀκούεται ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Πέρσης ἐτηλεγραφήθη, ὅτι ἐδήλωσεν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ὅτι τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Κρήτῃ διεθνῶν ἀγημάτων ἐζήτησεν ὁ πρίγκιψ Γεώργιος. Πρὶν ἢ ἐξετασθῇ, ἂν ἀληθεύῃ ἢ μὴ τὸ τηλεγραφηθέν, ἀνεγράφη μὲ μεγάλα γράμματα καὶ ὡς ῥῆτρα εὐαγγελίου ἡ ὑποτιθεμένη ἐκείνη δήλωσις τοῦ Ἄγγλου ὑφυπουργοῦ, ὅπως οὕτω μὴ μείνῃ ἄγνωστος μηδ' εἰς τὸν τελευταῖον τῶν Ἑλλήνων ἡ προδοσία τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Καὶ ἡ λέξις μὲν δὲν ἐγράφη, ἀλλ' ἡ ἔννοια αὐτῆς διετυπώθη διὰ τῆς μεθόδου ἐκείνης τῆς σιωπῆς, ἥτις εἶναι μεγαλοφωνοτέρα πάσης λέξεως. Τὴν εἴδησιν ταύτην διέψευσεν ἐπισήμως ἐκ Χανίων ὁ πρίγκιψ Γεώργιος μετὰ τῆς προσθέτου ἐξηγήσεως ὅτι τὴν αὔξησιν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων ἐζήτησαν οἱ Τοῦρκοι τοῦ Ἡρακλείου, οἱ νομοταγεῖς οὗτοι ἄνθρωποι, οὓς ταράσσει πᾶσα ἀταξία συνηθισμένους μέχρι πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν νὰ ζῶσιν ἐν τῇ ἀπολύτῳ ἐκείνῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ ἣν δοκιμάζουσιν μόνον οἱ ζῶντες ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Καὶ ἡ διάψευσις τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου κατεχωρίσθη ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων ἐν ἀφανεῖ τινι γωνίᾳ τῆς τρίτης σελίδος!

— Ὁ πρύτανις τοῦ ἐν Χανίοις προξενικοῦ σώματος τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων κ. Χόβαρτ, πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, προσεκάλεσε τοὺς συμβούλους τῆς κρητικῆς Πολιτείας εἰς σύσκεψιν μετὰ τῶν Προξένων περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ δημιουργηθείσης καταστάσεως. Εἰς τὸ ἀσύνηθες τοῦτο μέτρον τῶν Προξένων, δι' οὗ ἀναφανδὸν ἤδη αἱ τέσσαρες Προστάτιδες ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὴν διοίκησιν τὴν ἐσωτερικὴν τῆς νήσου, ὁ μὲν κ. Ξανθουδίδης καὶ Κούντουρος δὲν ὑπήκουσαν ἅτε παραιτηθέντες, προσῆλθε δὲ μόνος ὁ κ. Κριάρης, ὅστις ἐρωτηθεὶς διὰ τί παραιτεῖται ἡ Κυβέρνησις τῆς νήσου ἀπεκρίθη σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα:

«Ἡ Κυβέρνησις παραιτεῖται, διότι βλέπομεν ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀκολουθοῦν πολιτικὴν παράδοξον συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ὁ τόπος περιῆλθεν, εἰς σημεῖον ἀφόρητον· ἡ ἀναρχία ἀφ' ἑνός, ἥτις ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν ἐν Θερίσσῳ ἐπιτείνεται εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον χώραν· ἡ στάσις τῶν δυνάμεων ἀφ' ἑτέρου ἀρνουμένων νὰ δώσωσιν εἰς τὸν τόπον τὴν Ἕνωσιν· αἱ ὑποσχεθεῖσαι οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας οὔτε μᾶς εἶπον μέχρις ὥρας ποίου εἴδους εἶναι οὔτε καὶ μᾶς ταῖς δίδουν, ὅπως εἶπον, ἂν δὲν ἐπανέλθῃ ἡ τάξις καὶ δὲν κατατεθοῦν τὰ ὅπλα, ἡ στάσις λέγω τῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δι' αὐτῶν ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ, ἥτις ἐνθαρρύνει τὴν ἀταξίαν καὶ παραλύει πᾶσαν καλὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως· ὁ ἐκμηδενισμὸς καὶ ἡ κατασυντριβὴ τοῦ γοήτρου τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς ἣν ἐν ᾧ ἠθελήσατε νὰ τὴν περιβάλητε μὲ διεθνῆ χαρακτῆρα, τὴν ἐγκατελείψατε ἀπροστάτευτον εἰς Βάμον καὶ ἐν κινδύνῳ, αἱ ἐκδρομαὶ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων ἐν τῷ νομῷ Ῥεθύμνης καὶ εἰς Πλατανιά, ὧν ἡ πορεία ἀνεκόπτετο ἢ ἀνεκαλοῦντο ταῦτα πρὸ τῆς ἐμφανίσεως δέκα ἐνόπλων, οὓς διὰ τῆς τελευταίας της νότας ἡ Εὐρώπη ἠθέλησε νὰ χαρακτηρίσῃ ταραξίας, ὁ ὑπερπλεονασμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ, ἡ οἰκονομικὴ καταστροφὴ ἣν ὑφίσταται τὸ δημόσιον καθεκάστην· ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ καταστροφή, ἣν ὑφίστανται ὡς ἐκ τῆς ἀναρχίας πάντες οἱ κάτοικοι τῆς νήσου, πάντα ταῦτα καὶ ἄλλα ἐνέπνευσαν ἀφ' ἑνὸς τὴν ἰδέαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἐσκέφθη ἢ ὡμίλησε μέχρι τοῦδε οὐχὶ σπουδάζουσα, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας θάρρος οὐ σμικρόν, πάντα ταῦτα, ἐξακολουθεῖ ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν ἔχει πλέον θέσιν ἐδῶ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἔνοπλος μετὰ τῶν φίλων της νὰ ζητήσῃ τὴν πλήρη Ἕνωσιν».

Ἀλλ' ἂν ἠρνήθη ὁ κ. Κούντουρος νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ προξενικὸν συμβούλιον ὡς ὑπουργὸς τῆς Κρήτης, ἐδέχθη νὰ ἴδῃ φιλικῶς τὸν κ. Χόβαρτ εἰς τὸ ἀγγλικὸν προξενεῖον καὶ συζητήσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Προξένων περὶ τῆς καταστάσεως.

Καθ' ἃ ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν, γράφει ἡ «Νέα Ἔρευνα» Χανίων, ὁ κ. Κούνδουρος δικαιολογῶν τὴν παραίτησίν του, ἐδήλωσεν ὅτι εἰς ταύτην προέβη, διότι ἐκ τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐσχημάτισε πεποίθησιν ὅτι τὸ σημερινὸν καθεστὼς δὲν δύναται πλέον νὰ στηριχθῇ, τούτου δὲ καταρρέοντος οὐδεμία ἄλλη λύσις εἶναι δυνατὴ εἰμὴ ἡ πλήρης καὶ πραγματικὴ ἕνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος κατά τε οὐσίαν καὶ κατὰ τύπους. Τὴν πεποίθησιν ταύτην ἐσχημάτισεν ἰδίᾳ ἀφ' ἧς στιγμῆς εἶδεν ὅτι ὁ Χριστιανὸς Κρὴς φονεύει τὸν ὁμόθρησκον ἀδελφόν του ὅπως καταπολεμήσῃ ἓν πολιτικὸν καθεστώς. Τοῦτο θὰ γίνεται ὑπὸ οἱονδήποτε ἄλλο καθεστώς, ἀπὸ πάντα δυσηρεστημένον, καὶ ἑπομένως ἡ ἱστορία αὐτὴ θὰ ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἑκάστην, ἐφ' ὅσον καὶ εἷς τύπος μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον παρῃτήθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῶν φίλων του ἔξω, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς ὑπαίθρου χώρας ἑλληνικῶς, ἀφίνοντες εἰς τοὺς εὐρωπαίους νὰ κατέχωσι τὰς τρεῖς πόλεις.

Εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν κ. κ. Προξένων ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀποκλείουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁριστικῶς τὴν Ἕνωσιν διότι τὸ κρητικὸν ζήτημα σχετίζεται μὲ τὸ Βαλκανικόν, ὁ κ. Κούνδουρος ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι κατόπιν τῆς δημιουργηθησομένης καταστάσεως ἡ Εὐρώπη θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς Ἑνώσεως, παρεκάλεσε δὲ τοὺς κ. κ. Προξένους νὰ συντελέσωσιν εἰς τοῦτο καὶ ἀπέκρουσεν ἐντόνως πᾶσαν σχέσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος μετὰ τοῦ ζητήματος τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

«Τὸ δίκαιον, εἶπε, πρέπει νὰ ἀναγνωρίζηται ὅπου ὑπάρχει, ἀφοῦ δὲ ἡ Εὐρώπη ἀναγνωρίζει ὅτι ἔχομεν ἡμεῖς δίκαιον ἐδῶ πρέπει νὰ μᾶς τὸ δώσῃ, ἐὰν δὲ ἔχωμεν καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἃς μᾶς τὸ ἀναγνωρίσῃ ἐν καιρῷ. Οὔτε παραδέχομαι, προσέθηκεν ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ θελήσῃ νὰ συσχετίσῃ τὰ φύσει καὶ θέσει κεχωρισμένα ζητήματα τῆς Κρήτης καὶ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Τὸ Κρητικὸν ζήτημα σήμερον εἶναι ὥριμον καὶ πρέπει νὰ λυθῇ. Ὅταν ὡριμάσουν καὶ τὰ ἄλλα θὰ λυθῶσι καὶ ἐκεῖνα. Αὕτη εἶναι ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις. δὲν ἔχει δὲ ἡ Εὐρώπη κανὲν συμφέρον παραμένουσα ἐνταῦθα καὶ μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν Ἕνωσιν ἀφοῦ ἡ Κρήτη δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ξένους, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

Οὕτω τὰ πράγματα ἐν Κρήτῃ ἐξωθοῦνται ὑπ' αὐτῶν τῶν προστατίδων Δυνάμεων εἰς νέαν ὀξύτητα, ἐξ ἧς τί θὰ προέλθῃ οὐδεὶς δύναται νὰ γνώσκῃ. Ὑπονομευθεῖσα ὑπ' αὐτῶν ἡ Ἁρμοστεία τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἣν εὗρον ὡς πολὺ πλέον τοῦ δέοντος ἑλληνική, καταρρέει καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Οἱ χωροφύλακες παραιτοῦνται, οἱ σύμβουλοι παραιτοῦνται, παραιτοῦνται ὡσαύτως καὶ οἱ ἐξ Ἑλλάδος ὑπάλληλοι ἕως ὅ ου ἔλθῃ καὶ ἡ σειρὰ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Καὶ ἡ παραίτησις τοῦ φιλοπάτριδος ἡγεμονίδου εἶναι ἀναπόφευκτος, ὅπως οὕτω συντριβῇ εἰς ἐρείπια τὸ ὅλον οἰκοδόμημα, ὅπερ ἐπιστεύετο ὅτι προστατεύει ἡ Εὐρώπη ἀλλ' ὅπερ καταφανέστατα ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐχθρὸν ἕνα μόνον εἶχεν, αὐτὴν τὴν Εὐρώπην. Ἡ πεπολιτισμένη αὕτη Ἐριννὺς ἂς δρέψῃ ἤδη τοὺς καρποὺς τῶν ὡραίων κόπων της.

***

— Κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα αἱ ἐν Ὀδησσῷ ταραχαὶ κατεστάλησαν. Αἱ ἐξ αὐτοῦ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 200 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

***

— Τὸ στασιάσαν θωρηκτὸν «Κνιὰζ Ποτέμκιν» ἐξακριβοῦται, ὅτι δὲν παρεδόθη, ἀλλ' ὅτι κατέπλευσεν εἰς Κωνστάντσαν τῆς Ῥωμουνίας, ἔνθα διετάχθη ὑπὸ τῶν ῥωμουνικῶν ἀρχῶν νὰ ἀπάρῃ ἐπὶ ἀπειλῇ, ὅτι θὰ προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ ῥωμουνικοῦ στόλου.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δωρητὴς ὁ κ. Στέφανος Βλαστός.

Ὑπῆρχόν ποτε χρόνοι—φεῦ! πόσον ἀπεμακρύνθησαν ἀφ' ἡμῶν οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι—, καθ' οὓς ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ ἑλληνικὴ δύναμις ἐκυρίαρχουν ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν μέχρι τῶν στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἐκεῖθεν ἐφ' ἁπασῶν τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου. Νῦν πτωχὴ καὶ ἀδύνατος καὶ διῃρημένη εἰς δύο μεγάλα τμήματα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ φαίνεται περιεσταλμένη καὶ σιωπηρὰ ἐκ τοῦ φόβου τῶν μεγάλων ἢ ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἰδίας ἀδυναμίας.

Ἀλλ' ἂν ὡς κράτος ἡ Ἑλλὰς εἰς τοιαύτην ἀφάνειαν βυθίζεται, ὡς φυλὴ ὁρμεμφύτως σχεδόν, ἄνευ σκοποῦ καὶ συνειδήσεως ἴσως, ἀκολουθεῖ δρόμον ἀληθινοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, εἶναι ἀδύνατον δὲ νὰ μὴ διαγνώσῃ τις τοῦτο καὶ νὰ μὴ συγκινηθῇ ἀναγινώσκων τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν οἱουδήποτε φιλανθρωπικοῦ ἢ πολιτιστικοῦ ἱδρύματος τῆς νέας τοῦ ἑλληνικοῦ πρωτευούσης, τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπιφανὴς καὶ ἄσημος, ὄλβια ἢ ἄπορος, πολυάνθρωπος ἢ ἐρημικὴ γωνία τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, πᾶσαι ἐκπροσωποῦνται ἐκεῖ καὶ διὰ τῶν ταλάντων τοῦ μεγαλοπλούτου καὶ διὰ τοῦ ὀβολοῦ τῆς χήρας σπεύδει ὁλόκληρον τὸ ἔθνος νὰ συναντηθῇ ἐν τοῖς κοινοῖς ἐκείνοις προσκυνήμασιν, ἅτινα αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἱδρύει τρόπαια ἅμα τῆς μεγαλουργίας του καὶ μαρτύρια τῆς ἀπαραμίλλου εὐγενείας τῶν κλίσεών του.

Ἀλλ' εὐρυτέραν καὶ μεγαλειοτέραν ἔτι ἔννοιαν περὶ τῆς φυλετικῆς δυνάμεως τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ συλλαμβάνει τις, ἂν ἐπισκεφθῇ τὸ νομισματικὸν μουσεῖον Ἀθηνῶν.

Τὸ πανελλήνιον τοῦτο πολιτιστικὸν ἵδρυμα κατέστησεν ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία ἓν τῶν πλουσιωτάτων τοῦ κόσμου. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐντὸς μόνον 14 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1904, εἰσήχθησαν εἰς αὐτό, τὸ πλεῖστον ἐκ δωρεῶν **89,986** νομίσματα, ὧν **1128** χρυσᾶ καὶ **20,903** ἀργυρᾶ. Πᾶσα ἡ ἀρχαιότης, μάλιστα δὲ ἡ ἑλληνική, ἐκπροσωπεῖ αἱ ἐν αὐτῷ πλουσιώτατα. Εἰς τούτους τοῦ φιλοπάτριδος δωρητὰς ἀνταναλλᾷ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐθνικὴ τιμή, ἣν περιποιοῦσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰ μεγάλα καὶ σοφὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νομισματικοῦ μουσείου κ. Ἰω. Σβορώνου, τοῦ ἀκαμάτου τούτου ἐρευνητοῦ τῆς πατρίου ἡμῶν ἱστορίας ἀνὰ τοὺς σωροὺς ἐκείνους τῶν νομισμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἀλλ' ὡς εἴπομεν, οὐδ' εἰς τοῦτο περιορίζεται ἡ ἑλληνικὴ φιλοτιμία. Διὰ τοῦ ἀποδημητικοῦ αὐτῆς πνεύματος καὶ τῆς φιλοκινδύνου αὐτῆς δραστηριότητος ἐκτείνεται σήμερον ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ πολὺ πέραν τῶν ὁρίων ὅλου τοῦ γνωστοῦ ἀρχαίου κόσμου. Καὶ μακρυνόμενα δὲ τὰ τέκνα τοῦ ἔθνους εἰς τὰς ἀπωτάτας χώρας τῆς οἰκουμένης, δὲν λησμονοῦσι τὴν καταφρονουμένην ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλὰ προσφιλεστάτην ἀεὶ Ἑλλάδα των. Καὶ ὁ ναύτης, ὃν ἔρριψαν τὰ κύματα εἰς τὰς ἀξένους ἀκτὰς τῶν Φιλιππινῶν νήσων, καὶ ὁ ἄσημος ἐργάτης, ὃν ἡ ἔνδεια καὶ τὰ φαντασιοπληκτικὰ ὀνειροπολήματα πλουτισμοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐξώθησεν εἰς τὰς νοσηροτάτας χώρας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἂν εὐτυχήσωσι καὶ ἐπανέλθωσί ποτε εἰς τὴν γλυκεῖαν πατρίδα, θεῶνται ὡς προσκυνηταὶ κρούοντες τὴν θύραν τοῦ Μουσείου, ἵνα φέρωσι τὸ τάμα των, οὗτος ἓν ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Γουατεμάλας, ἐκεῖνος ἓν νομισματόσημον τῆς νήσου Βορνέου, ἄλλος ἓν χρυσοῦν νόμισμα τῆς Ἰαπωνίας.

Οὕτω οἱ ἔμποροι, οἱ ναυτίλοι, αὐτοὶ οἱ ἀποχειροβίωτοι ἐργάται δὲν ἀπέμαθον τὰς πολιτιστικὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς των καὶ ἐν τῷ λυσσαλέῳ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι ἐνθυμοῦνται, ὅτι ἡ πτωχὴ των πατρὶς διεξάγει καὶ ὀφείλει νὰ διεξαγάγῃ ἀγῶνα πολιτισμοῦ καὶ ἐπιστήμης πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη τοῦ κόσμου. Ὁ μὴ ἔχων καρδίαν, ὁ νοῦν ἔχων ἀποχυδαϊσθέντα ἐκ τῶν εὐτελῶν περὶ τοῦ ὑλικοῦ ἐγὼ φροντίδων, οὗτοι μόνον ἂς μὴ συγκινηθῶσιν ἐπὶ τῷ ὡραίῳ τούτῳ θεάματι.

Τὰς σκέψεις ταύτας ἐνέπνευσεν ἡμῖν πρόσφατος δωρεὰ τοῦ ἐν Ἁγίῳ Στεφάνῳ τοῦ παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν Ραμλίου γηραιοῦ φιλοπάτριδος κ. Στεφάνου Βλαστοῦ, ἐκ 543 νομισμάτων καὶ νομισματοσήμων ὧν **55** χρυσᾶ καὶ 257 ἀργυρᾶ, τῶν πλείστων μεγέθους ταλήρου, εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐποχὰς ἀνηκόντων. Ἁπλῶς ὡς ἐν παραδείγματι μόνον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον, καὶ τὸν ῥωμαϊκόν, τὸν βυζαντιακόν, τὸν μεσαιωνικὸν ξένον κόσμον, τὸν νεώτερον κόσμον, εὑρίσκει δέ τις ἐν αὐτοῖς νομίσματα Πορτογαλλίας, Ἱσπανίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Βενετίας, Ἑλβετίας, ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν πλείστων τῆς Ἀσίας μέχρι καὶ τῆς Κεϋλάνης, τῆς νήσου Βορνέου, τοῦ Σιὰμ καὶ τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἀφρικῆς μέχρι καὶ τοῦ Τράνσβααλ.

Ἄραγε ἐπὶ πόσα ἔτη ἠγρύπνει καὶ ἐμερίμνα ὁ θαυμαστὸς ἀνήρ, εἰς πόσους ὑπεβλήθη κόπους καὶ θυσίας, οἵας ἐδοκίμασε προσδοκίας καὶ οἵων ἐγεύθη πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, ὅπως καταρτίσῃ τὴν θαυμασίαν ταύτην συλλογήν;

Ἀλλ' ἡ νέα αὕτη δωρεὰ ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὸν εὐγενῆ ἄνδρα ἔτι μείζονα. Ἐξ αὐτῆς τὴν ἀφορμὴν λαβόντες ἐμάθομεν, ὅτι ἀνώνυμος τις πρὸ τριάκοντα ἐτῶν εἶχε δωρήσει πρὸς τὸ Νομισματικὸν ἡμῶν Μουσεῖον 1851 νομίσματα καὶ νομισματόσημα, ὧν τὰ 799 ἀργυρᾶ. Ὁ ἀνώνυμος οὗτος εἶναι ὁ Στέφανος Βλαστός! Ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν ἐφιλοδόξει οὕτω νὰ τιμήσῃ, νὰ δοξάσῃ τὴν πατρίδα του. Τῆς νέας ταύτης δωρεᾶς ἔπεμψεν ἡ διεύθυνσις τοῦ Μουσείου εὐθὺς μετὰ τὴν κατάταξιν αὐτῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὸν δωρητὴν κατάλογον.

Τοῦ καταλόγου τούτου ζητήσαντες ἐλάβομεν σύνοψιν, ἥν, ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν, ὁρμηθέντες εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ πόθου νὰ καταστήσωμεν ἐν λεπτομερείᾳ γνωστὴν τὴν μεγάλην ταύτην δωρεὰν τοῦ ἐξόχου τούτου πατριώτου. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συνοπτικοῦ τούτου καταλόγου τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Βλαστοῦ πεποίθαμεν ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες κατανοοῦσι τὴν ἀνάγκην τοῦ πλουτισμοῦ τοῦ μουσείου ἡμῶν διὰ τῶν νομισμάτων ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. Καὶ δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν αὐτὸ τὸ πλουσιώτατον τῶν ἐπὶ γῆς, ἐὰν ἕκαστος ἡμῶν συλλέγῃ εἴτε ἐν τῇ πατρίδι του εὑρισκόμενος εἴτε ὅπου δήποτε ἀλλαχοῦ τοῦ κόσμου εἴτε ἀρχαῖα εἴτε σύγχρονα νομίσματα καὶ προσφέρει αὐτὰ εἰς τὸ μουσεῖον. Διότι μεγίστην ἐπιστημονικὴν χρησιμότητα ἔχουσιν ὅλα τὰ νομίσματα παντὸς χρόνου καὶ πάσης χώρας. Ὁ κ. Βλαστὸς ἀπέβη τὸ μᾶλλον ἀξιοζήλευτον παράδειγμα καὶ ὁ «Ἀγὼν» θεωρεῖ ἐπιτακτικὸν αὐτοῦ καθῆκον νὰ προτρέψῃ πάντας ἐπὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ μουσείου τούτου.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀθήνησι 1903

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

† Η Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΪΤ
ΑΣΗΜ. ΖΑΪΜΗΣ
ΜΙΛΤ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεύς.

Εἰσφορὰς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (θυρίδες 19-20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων Ἐπιτροπαί.

Ο ΕΝ ΔΙΑΣΠΟΡΑι ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Κοινότης Βραΐλας *(Ρουμανίας)*

(Ἰδὲ τὸ προηγούμενον φύλλον).

Μία ἐκκλησία, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἀποπερατωθεῖσα τῷ 1872 καὶ στοιχίσασα ὑπὲρ τὸ 1 1|2 ἑκατομ. φράγκων. Πρωθιερεὺς ὁ Οἰκονόμος κ. Γεράσιμος Χαροκόπος, συνεφημέριος αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς κ. Γεώρ. Βρετὸς καὶ διάκονος ὁ κ. Ἰ. Κυριακὸς Γεράσιμος Λουκᾶ καὶ Ἀργ. Σιμώτης ψάλται, καὶ Κ. Γ. Σκλάβος γραμματεύς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλεγομένη κατὰ τριετίαν, ἀπαρτίζεται ὑπὸ τῶν κ. Γ. Δ. Κουντούρη ἰατροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἕλληνος προξένου, Διον. Σταθάτου, ἐφοπλιστοῦ Δ. Γαλιατσάτου, ἐργοστασιάρχου, Κ. Παπανικολάου, ἐμπόρου καὶ Ἰ. Δημοπούλου, ἐμπόρου, τοῦ καὶ ταμίου τῆς κοινότητος. Ἰδιαιτέρα ἐπιτροπή, διέπουσα τὰ τοῦ ναοῦ, ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς ἄνω πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς καὶ ἀποτελεῖται σήμερον ὑπὸ τῶν κ. Μαρίνου Βιολάτου, Γ. Τζανάτου καὶ Ἀλεξίου Κονταρᾶ. Εὐεργέται τῆς κοινότητος εἰσὶν οἱ ἀδελφοὶ Δημήτριος καὶ Διον. Καββαδίας, Ἰ. Σεκιάρης, Παρασκ. Ἰ. Σεκιάρης, Δημ. Ἀναγνωστόπουλος, Δημ. Καροῦσος, Ἐμμ. Παναγάκος, Ἀνδρ. Καρανδινός, Ἀλέξ. Γκάργκης, Γεράσ. Φωκᾶς καὶ ὁ ἐπιζῶν ἐργοστασιάρχης κ. Π. Φ. Βιολᾶτος, ὁ κόπῳ τε καὶ δαπάνῃ συντελέσας ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἀνεγέρσεως τῆς μεγάλης τῆς κοινότητος σχολῆς. Δωρηταί: Εὐστ. Βανακούλης, Νικ. Μ. Τσοῦχλος, Ἀναστ. Βόσαρης καὶ Γρηγ. Καστρινός. Κοινοτικὴ τῆς Βραΐλας ἑλληνικὴ σχολή. Ἀρρεναγωγεῖον, περιλαμβάνον τέσσαρας τάξεις δημοτικοῦ καὶ δύο ἑλληνικοῦ. Διδάσκαλοι ὀκτώ, μαθηταὶ 250, ἑλληνόπαιδες ὅλοι. Αἱ πρὸς συντήρησιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς σχολῆς δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 35,000 περίπου φράγκα. Ἔσοδα: Τὰ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ Κυριῶν εἰσπραττόμενα ἐτησίως ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν 7,000 περίπου φράγκα, 3.000 περίπου φράγκα ἐξ ἐτησίων τῶν μελῶν συνδρομῶν, 500 φράγκα προσφερόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Π. Φ. Βιολάτου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ 24,000 περίπου φράγκα εἰσπραττόμενα ἐτησίως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἤτοι ἐκ προαιρετικῶν εἰσφορῶν, δίσκων, πωλήσεως κηρίων καὶ ἐκ διαφόρων ἱεροτελεστιῶν. Ἐν Βραΐλᾳ λειτουργεῖ καὶ ἑλληνικὸς Σύλλογος, φέρων τὸν τίτλον «Ἀλληλοβοηθητικὴ Ἀδελφότης», ἱδρυθεῖσα τῷ 1890 καὶ σκοπὸν ἔχουσα τὴν δωρεὰν παροχὴν εἰς τοὺς ἀπόρους ὁμογενεῖς φαρμάκων, ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ ἐξόδων κηδείας. Πόροι τῆς Ἀδελφότητος ἡ μηνιαία δίφραγκος συνδρομὴ τῶν μελῶν καὶ οἱ τόκοι τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ 30.000 φράγκων εἰς ἑλληνικὰ χρεώγραφα καὶ ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Μέλη: Ὑπῆρχον ἄλλοτε 460, νῦν μόνον 200. Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος: Ἀποβιώσαντος τοῦ προέδρου Ἐμμ. Ζ. Χρυσοβελώνη, διωρίσθη τοιοῦτος, μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου συμβουλίου, ὁ ἐργοστασιάρχης κ. Παναγῆς Φ. Βιολᾶτος, ὁ καὶ ταμίας. Μέλη τοῦ συμβουλίου εἰσὶν οἱ κ. Γεώρ. Δράκος, Πέτρος Λεβέντης, Δημ. Παναγάκος καὶ Ἀ. Παπαευαγγέλου γραμματεύς. Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον ἡ Ἀδελφότης ἐδαπάνησεν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς 60 χιλιάδας φράγκα. Ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια Βραΐλας: Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον Γκαρπολᾶ, ἱδρυθὲν τῷ 1900. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητριῶν ἀνῆλθε κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1903-1904 εἰς 90 (ἐσωτερικὰς 14 καὶ ἐξωτερικὰς 76). Ἡ σχολὴ διαιρεῖται εἰς 8 τάξεις δημοτικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ σχολείου. Διδάσκονται πλὴν τῆς ἑλληνικῆς, ἡ ῥουμανική, ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ γερμανική. Διδάσκαλοι 13. Διευθύντρια ἡ κ. Νίνα Δόγκα. Ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον, ἀρρένων καὶ θηλέων, τὸ τοῦ κ. Δημοπούλου, μετ' οἰκοτροφείου. Εἶναι καλῶς κατηρτισμένον καὶ τὸ προσωπικόν του ἐπίσης ἐκλεκτόν. Ἐπίσης αὐτόσε λειτουργεῖ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτήριον «ἡ Πρόοδος». Τὸ ἀρρεναγωγεῖον τοῦτο ἱδρύθη τῷ 1898, οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1903-1904 ἀνῆλθον εἰς 140 (ἐσωτερικοὺς 30 καὶ ἐξωτερικοὺς 110). Σύγκειται ἐκ τεσσάρων τάξεων δημοτικοῦ, τριῶν τάξεων ἑλληνικοῦ καὶ τριῶν γυμνασίου καὶ ἐξ ἰδιαιτέρου ἐμπορικοῦ τμήματος. Ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς διδάσκονται ἡ ῥουμανική, ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ γερμανική, προαιρετικῶς δὲ ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ ἰταλική. Τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων ἀποτελεῖται ἐκ 14 διδασκάλων. Διευθυντὴς Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος, δ. φ.

Κοινότης Ρουτσουκίου *(Βουλγαρίας)*

Μία ἐκκλησία, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, θεμελιωθεῖσα τῷ 1872. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐκκλησίας ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου ἀρχιμανδρίτου κ. Παγκρατίου Βατοπεδινοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱεροψάλτου κ. Κ. Σακελλαρίου. Ἐφοροεπίτροποι οἱ κ. Περικλῆς Κ. Μπέμπης καὶ Ἐμμ. Γ. Παπαμανώλης. Κυρίως ἱδρυταὶ τῶν εὐαγῶν καθιδρυμάτων θεωροῦνται οἱ Κωνστ. Ἀγόρας, Γεώρ. Γεωργιάδης, Λαζ. Θεοδώρου, Δημητράκης ἐφένδης Θεοδοσιάδης, Βασιλ. Πεστελματζόγλους ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Σταυράκης Χριστοδουλίδης ἐκ Βάρνης καὶ Γεώργιος Μαρινόπουλος ἐκ Τενέδου. Εὐεργέται τῆς κοινότητος οἱ ἀείμνηστοι Γεώρ. Ζαρίφης, καὶ Χρ. Ἐφ. Ζωγράφος, ὁ Γεώρ. Γεωργιάδης ἐκ Κύμης, καὶ ὁ Κωνστ. Δ. Μπέμπης. Δωρηταὶ ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ', ἡ κ. Στυλιανὴ Κ. Μπάμπη, ὁ κ. Ν. Μανδαλάκης, ὁ κ. Ζῆσος Σ. Μπάμπης καὶ ὁ κ. Στ. Ἀ. Χατζόπουλος. Ἡ σχολὴ τῆς κοινότητος διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις, τὰς ἑξῆς: α') Προκαταρκτικήν, β') Α') καὶ Β') δημοτικοῦ καὶ γ) Α' Β' καὶ Γ' ἑλληνικοῦ. Διδάσκαλος 1, διδασκάλισσα 1 καὶ 1 παιδονόμος. Μαθηταὶ 32. Μαθήτριαι 24. Ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς κοινότητος ἀνέρχεται εἰς 6 χιλιάδας φράγκων, τῶν δὲ ἐσόδων εἰς 3 χιλιάδας φράγκων. Τὸ παρουσιαζόμενον ἔλλειμμα καλύπτουσιν αἱ ἐτήσιοι συνδρομαὶ τῶν μελῶν τῆς κοινότητος. Ὁ ὁμογενὴς πληθυσμὸς ἐν Ρουτσουκίῳ ἀνέρχεται εἰς 450 ὡς ἔγγιστα.

Κοινότης Κωνστάντσης *(Ρουμανίας)*

Μία ἐκκλησία, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ Σωτῆρος, οἰκοδομηθεῖσα τῷ 1868. Ἱερατικῶς προϊστάμενος ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Παΐσιος Εὐστρατιάδης, ἐφημέριος δὲ ὁ αἰδεσιμ. Ἀθανάσιος Οἰκονομίδης. Ψάλται δύο, κανδηλάπτης εἷς. Τὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦσιν οἱ κ. Λάσκ. Λασκαρίδης, πρόεδρος, Δημ. Χρυσικὸς ἀντιπρόεδρος, Γεώρ. Ροῦτος ταμίας, Ἀνδρ. Γεωργιάδης, γραμματεὺς καὶ Δημ. Ἀλεξανδρίδης καὶ Κωνστ. Καραπιπέρης, σύμβουλοι. Δωρηταὶ τῆς κοινότητος οἱ κ. Γεώργιος Καρυδιᾶς καὶ Π. Σπυρίδων Τοπάλης. Εὐεργέται οἱ κ. Ἰωάν. Οἰκονόμου, Στέφ. Π. Ἅρμης, καὶ ἡ Αἰκατερίνη Κοτόρου. Συντεχνία ὑπάρχει μόνον ἡ τῶν παντοπωλῶν. Εἷς σύλλογος ἡ «Ἐλπίς». Σκοπὸς αὐτοῦ ἀρωγὴ πρὸς τοὺς πάσχοντας, ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος ἢ φύλου, μετάδοσις πρακτικῶν καὶ ὠφελίμων γνώσεων εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ παροχὴ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς κοινότητος. Μέλη τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου: Οἱ κ. Ν. Νικολετόπουλος, ἰατρός, πρόεδρος, Ἰω. Ξανθόπουλος καὶ Σπ. Μακρῆς, ἀντιπρόεδροι, Γ. Σησοῦ, γενικὸς γραμματεὺς καὶ Μ. Α. Γκιών, εἰδικὸς γραμματεύς, Ἰ. Καλύβης, ταμίας, Χ. Φραγκόπουλος καὶ Λ. Σβορώνος, σύμβουλοι. Ἐκπαιδευτήρια τῆς κοινότητος: Ἓν ἀρρεναγωγεῖον καὶ ἓν παρθεναγωγεῖον. Διδάσκαλοι 4, διδασκάλισσαι 4 καὶ 1 παιδονόμος. Μαθηταὶ 120. Μαθήτριαι 100. Πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἡ κοινότης δαπανᾷ περὶ τὰς 20 χιλιάδας φράγκων. Ὁ ὁμογενὴς πληθυσμὸς ἐν Κωνστάντσῃ ἀνέρχεται εἰς 4-4 1|2 χιλιάδας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μετὰ τὰς μερίμνας, τὰς τρυφερωτάτας πασῶν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς τῆς Ἑλλάδος, περὶ σχηματισμοῦ καὶ δημιουργίας πλειονοψηφίας, ὅπως συγκρατηθῶσιν ἐν τῇ περιποθήτῳ ἀρχῇ, τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Ῥάλλη ἀπασχολεῖ νῦν ἀποκλειστικώτερον πῶς τὸ φλέγον, αἰωνίως ἄλυτον καὶ αἰωνίως ἀπειλοῦν τήν τε κοινωνικὴν εὐταξίαν καὶ τὴν πολιτειακὴν εὐρυθμίαν σταφιδικὸν ζήτημα. Ἀφ' οὗ ἐγένετο τὸ πρῶτον σφαλερὸν βῆμα διὰ τῆς παρακρατήσεως, καθ' ἕκαστον ἔτος βαίνομεν καὶ κράτος καὶ κοινωνία ἐπὶ τὰ χείρω, ἡ ὀλεθρία δὲ ἀρχὴ δημιουργήσασα ἕξεις καὶ ῥιζώσασα προσδοκίας καὶ ἀξιώσεις φαίνεται νῦν ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλειφθῇ. Ὅλαι αἱ κυβερνήσεις τοῦ κόσμου αἰσθάνονται τὸ καθῆκον νὰ φροντίζωσι περὶ βελτιώσεως τῶν μεθόδων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐσοδειῶν ἀπὸ πλημμυρῶν ἢ ἀπὸ ἄλλων κινδύνων, περὶ εὐκόλου μεταφορᾶς καὶ εὐκόλου ἐξαγωγῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀλλ' οὐδεμία κυβέρνησις ἐσκέφθη νὰ παρέμβῃ εἰς ζητήματα, ὧν ἡ λύσις διὰ νόμων δὲν ἐπιτυγχάνεται. Ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἐπετέλεσε καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἐξαίρεσιν. Ἐλάχιστα μεριμνήσασα περὶ πάντων τῶν ἄλλων ὑπερηκόντισεν ἁπάσας τὰς ἄλλας κυβερνήσεις τοῦ κόσμου ἐπιδείξασα ἑαυτὴν αὐτόχρημα σοσιαλιστικὴν πολιτείαν. Ἀνέλαβεν αὐτὴ νὰ πωλήσῃ τὴν σταφίδα, αὐτὴ νὰ ῥυθμίσῃ τὰς τιμάς της, διὰ τῆς παρακρατήσεως, διὰ τῆς σταφιδικῆς Τραπέζης, νῦν διὰ τῆς ἑνιαίας διαχειρίσεως αὐτῆς. Καὶ ἠναγκάσθη νὰ κυλισθῇ εἰς τὸν κατήφορον τοῦτον, διότι ἀπὸ πολλοῦ ὑπέθρεψε τὰς τάσεις τῶν γεωργικῶν ἐκείνων πληθυσμῶν τοῦ νὰ ἀναμένωσι τὰ πάντα παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ παρ' αὐτῆς νὰ ζητῶσι τὴν ἐπικουρίαν καὶ τὴν ἀρωγὴν καὶ κατ' αὐτῶν ἔτι τῶν στοιχείων τῆς φύσεως. Βρέχει; πυκνὰ καταφθάνουσι τὰ τηλεγραφήματα ἐκ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν διεκτραγῳδοῦντα τὴν ἀπόγνωσιν τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν καὶ ζητοῦντα τὴν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως, ὅπως παύσῃ εἰσπράττουσα τοὺς φόρους, ὅπως εἰ δυνατὸν χαρίσῃ καὶ τοὺς φόρους τοῦ μέλλοντος. Ἐνσκήπτει ὁ περονόσπορος; Πρὸς Θεοῦ στείλατε θειϊκὸν χαλκόν, χορηγήσατε τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ χρήματα. Γίνεται πολλὴ ἡ ἐσοδεία; Ἀπωλέσθημεν, ἂν μὴ ἡ κυβέρνησις προλάβῃ τὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν. Γίνεται ὀλίγη; Νέοι κοπετοὶ καὶ θρῆνοι ἐκπέμπονται κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς κυβερνήσεως, ὑποδαυλιζόμενοι ὑπὸ χαμερπῶν φατριασμῶν, ὑπὸ πολιτικῶν ὑστεροβουλιῶν πνεύματος στενωτάτου μὴ δυναμένου νὰ ἴδῃ, ὅτι τὸ κράτος εἰς τοιαύτας παρασυρόμενον φροντίδας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προσήκοντα εἰς πᾶν εὐσύντακτον κράτος ὑπέρτερον σκοπόν.

Αὐτὰ εἶνε τὰ αἴτια τὰ καταστήσαντα ἀναπόδραστον σήμερον τὴν ἐπείγουσαν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ σταφιδικοῦ προβλήματος. Λύσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀσφαλῆ καὶ παγίαν ὑπόσχεται τὸ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Ἰ. Πεσματζόγλου καταρτισθὲν σχέδιον ἑταιρείας περὶ ἑνιαίας διαχειρίσεως τῆς σταφίδος, ἧς τὰ κεφάλαια ἐξ 20,000,000 χρυσῶν δραχμῶν καταβάλλει ὅμιλος τραπεζιτικὸς Ἄγγλων καὶ Γάλλων, συμμετεχούσης καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπεβλήθη καὶ συνεζητήθη ὑπὸ μεγάλης ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπῆς συγκροτηθείσης ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ῥάλλη. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέστησεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. Νέγρη, Στεφάνου, Εὐταξίου, Θεοδωρίδου καὶ Γαλανοπούλου, ἥτις μελετῶσα τὰ σχέδια τῆς ἑταιρείας θὰ ὑποβάλῃ τὰ πορίσματα αὐτῆς εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπήν. Κατὰ τὰ πορίσματα δὲ ταῦτα θὰ ῥυθμίσῃ καὶ ἡ κυβέρνησις τὴν διαγωγήν της.

***

— *Ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν τῶν δημοσίων ἔργων προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ σκεφθεῖσα ἀπεφάσισε νὰ παράσχῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὴν ἑταιρείαν τοῦ σιδηροδρόμου Συνόρων, ὅπως θέσῃ εἰς δημοσίαν χρῆσιν τὰ ἀποπερατωθέντα τμήματα τοῦ σιδηροδρόμου τούτου Στυλίδος Μπεκὲ καὶ Δαδίου - Μπράλλου.*

***

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἡ 102 κλήρωσις τοῦ Λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν 60,000,000 χρυσῶν δραχμῶν.

Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι 9 ἀριθμοὶ μετὰ λαχνοῦ καὶ ἐκέρδησαν τὰ ἑξῆς ποσά:

138.794	ἐκέρδησε	δρ.	70.000
18.369	»	»	10.000
53.872	»	»	2.000
125,960	»	»	2,200
131,804	»	»	1.000
108,765	»	»	1.000
39,990	»	»	1.000
146,452	»	»	1.000
156,647	»	»	1,000

Ἐξήχθησαν ὡσαύτως καὶ 1856 ἀριθμοὶ ἄνευ κέρδους πληρωνόμενοι εἰς τὸ ἄρτιον.

Τὰ ἀνωτέρω ποσὰ θὰ πληρωθῶσι τὴν 3 Δεκεμβρίου 1905.

***

— Οἱ πολλὰ προσδοκῶντες καὶ μεγίστην ἀποδίδοντες σημασίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τελεσθησομένων ἐν Ἀθήναις ὀλυμπιακῶν ἀγώνων μεγάλην ἀναμφιβόλως θὰ αἰσθανθῶσι χαρὰν μανθάνοντες, ὅτι κατηρτίσθη ἐν Ἀγγλίᾳ μεγάλη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ δουκὸς τοῦ Ἀργκάϋλ, γαμβροῦ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, ἥτις θὰ φροντίσῃ διὰ τὸν καταρτισμὸν ἑτέρας ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ φιλάθλων πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ἀθλητῶν, ὅπως μετάσχωσι τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροέδρου ἀπεδέχθησαν αἱ Α. Α. Υ. Υ. δοὺξ τοῦ Οὐεστμίνστερ καὶ ὁ δοὺξ τοῦ Μάρλμπορου, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς μαρκήσιος Λάνσδων, ὁ κόμης τοῦ Γερσέϋ, ὁ φιλελληνικώτατος ἀρχιδικαστὴς τοῦ Λονδίνου λόρδος Ἄλβερστον καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μπάλφουρ.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀπετάθη ἤδη πρὸς πολλὰ προεδρεῖα καὶ ἄλλα ἐνεργὰ μέλη ἀθλητικῶν σωματείων καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν, ὅπως καταρτίσῃ ἐξ αὐτῶν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ φροντίσῃ διὰ τὰς περαιτέρω ἐνεργείας πρὸς ἀποστολὴν ἀθλητῶν.

Οἱ περισσότεροι, πρὸς οὓς ἀπετάθη ἡ ἐπιτροπή, ἀπήντησαν ἤδη, δεχόμενοι εὐχαρίστως νὰ συμμετάσχωσι τῆς νέας ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς.

***

ΕΙΣ τὸν κ. Ι. Δέλλιον, διευθυντὴν τοῦ ὁμωνύμου λυκείου καὶ φίλον ἡμέτερον ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησίν του νὰ παραστῶμεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ λαμπροῦ ἐκπαιδευτηρίου του ὀφείλομεν τὴν ἄρρητον χαράν, ἣν ᾐσθάνθημεν αὐτόπται γενόμενοι τῶν προόδων, ἃς ἐπιτελεῖ τὸ λύκειόν του. Καὶ ἄλλοτε περὶ τοῦ σχολείου τούτου ἐγράψαμεν τὰ δέοντα περὶ τῆς πατρικῆς μερίμνης, ἣν καταβάλλει ὁ διακεκριμμένος οὗτος παιδαγωγὸς ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν ἐμπιστευομένων αὐτῷ ἑλληνοπαίδων, ἀλλ' ὁ ἐνθουσιασμὸς ἡμῶν ἐφέτος ὑπῆρξε μείζων ἐκ τούτου τοῦ λόγου. Ἐν τῷ λυκείῳ ἐκπαιδεύονται ἐφέτος πλὴν ἄλλων ἐσωτερικῶν μαθητῶν καὶ ὑπὲρ τριάκοντα παῖδες Μακεδόνων, υἱοὶ ἀπορφανισθέντες τῶν πατέρων των, ἀδελφοὶ στερηθέντες τῶν ἀδελφῶν των ὑπὸ τῆς δολοφόνου τῶν Βουλγάρων μαχαίρας. Καὶ εἴδομεν τοὺς νέους τούτους ἐπανευρόντας ἐν τῷ Λυκείῳ Δελλίου τὴν μητρικὴν των γλῶσσαν μετὰ ταχύτητος καὶ τελειότητος ἀπροσδοκήτου, συναγωνιζομένους εἰς τὴν πρόοδον πρὸς τοὺς ἀδελφούς των ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βασιλείῳ, ποτιζομένους ἄριστα καὶ πατρικώτατα τὴν ἀγάπην, τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις ἀπορφανισθέντας δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀπροστατεύτους, ἥτις περιισυνέλεξεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ὡς γνησιώτατα αὐτῆς τέκνα. Τοιαύτην κατάγον τὴν ἐπιτυχίαν τὸ Λύκειον τοῦ κ. Ἰ. Δελλίου ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἐν αὐτῷ παιδευομένων Ἑλληνοπαίδων νομίζομεν, ὅτι ἄλλων συστάσεων ἀνάγκην δὲν ἔχει.

Περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι δὲ παιδεύσεως προκειμένου, ἐξ ἧς ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἀναρτῶμεν πᾶσαν ἐλπίδα περὶ ὑπερισχύσεως τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐξ ἧς προσδοκῶμεν πᾶσαν ἀρετὴν καὶ πᾶν γενναῖον φρόνημα ἐν ταῖς γενεαῖς τῶν Ἑλλήνων, ἐπίκαιρον ἔρχεται νὰ καταδείξῃ ἡμῖν οἵας ἐν τούτῳ ἐπετέλεσε προόδους ἡ πτωχὴ Ἑλλὰς ἐν μιᾷ ἑβδομηκονταετίᾳ πρόσφατον βιβλίον ἑνὸς Γάλλου σοφοῦ, τοῦ κ. Καρ. Ἀνδρέ, βιβλιοθηκαρίου τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς σχολῆς

περὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ παρακολουθεῖται ἡ ἱστορία τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι σήμερον. Αἱ φροντίδες τῶν Ἑλληνικῶν κυβερνήσεων ἀπέληξαν εἰς τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἐν ᾧ τὸ 1829 ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι μόνον 71 σχολεῖα μετὰ μαθητῶν 6721 καὶ τὸ 1879 σχολεῖα 1448 καὶ μαθηταὶ 90.540, τὸ 1902 τὰ σχολεῖα ἀνῆλθον εἰς 3 207 καὶ οἱ μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἰς 230 368 «Δὲν δύναταί τις νὰ μὴ ἀποθαυμάσῃ» ἐπιλέγει ὁ κ. Ἀνδρὲ ἐν τῷ σοφῷ αὐτοῦ βιβλίῳ «τὴν ἐπίμονον καὶ ἐγγενῆ θέλησιν τοῦ λαοῦ τούτου, ὅστις τὸ 1821 οὔτε σχολεῖα, οὔτε μέσα πρὸς ἵδρυσιν αὐτῶν εἶχεν καὶ ὅστις διὰ ἀδιαλείπτων ἐπὶ ἑβδομήκοντα ἔτη ἀγώνων ἠδυνήθη νὰ ἱδρύσῃ 3000 σχολεῖα καὶ ἀντὶ βαρυτάτων θυσιῶν ηὔξησε τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ 50000 δραχμῶν εἰς πέντε ἑκατομμύρια».

«Ἡ θαυμασία αὕτη θέλησις ἐπήγασεν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ὅστις ἀποτελεῖ ἓν τῶν κυρίων γνωρισμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

ΛΑΤΑ τὰς συγκεντρωθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἰδήσεις ἐκ Τήνου αἱ ἐκεῖ ἀπό τινος χρόνου τελούμεναι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ προχωροῦσιν ἐπιτυχῶς καὶ μέχρις ὥρας ἤχθησαν εἰς φῶς σπουδαιότατα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα.

Ἀνεκαλύφθη ὁ ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἡ Ἱερὰ ὁδὸς ἡ ἄγουσα εἰς τὸ τέμενος, πλεῖστα ἀγαλμάτια καὶ βάθρα καὶ ἐπιγραφαί. Πολλὰ δὲ ἀκόμη προσδοκῶνται ἀρχαιολογικὰ κειμήλια μέλλοντα νὰ εὑρύνωσι τὸ ἔδαφος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

⁂

ΚΑΤΟΠΙΝ διαταγῆς τῆς Γενικῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς θὰ ἐκτελεσθῶσι μεγάλα γυμνάσια βολῆς πολέμου ὑπὸ τοῦ τρίτου πυροβολικοῦ συντάγματος. Τὰ γυμνάσια ταῦτα, συνέχεια τῶν προπαιδευτικῶν ἀσκήσεων, αἵτινες ἔληξαν ἤδη, θ' ἀρχίσωσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν 25ην Ἰουνίου· θὰ γίνωσι δὲ ἐν μεγάλῃ κλίμακι ὡς ἐκτελοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη.

Τὸ πεδίον τῶν ἀσκήσεων βολῆς πολέμου θὰ ἐκτείνηται ἀπὸ τῆς θέσεως Γουδῆ μέχρι τῆς θέσεως Τράχωνες. Τὰ γυμνάσια ταῦτα τελοῦνται διὰ νὰ εἶναι πλήρης ὁ καταρτισμὸς τοῦ πυροβολικοῦ, προκειμένου κατὰ 7)βριον ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα τῶν γυμνασίων αἱ διάφοροι πυροβολαρχίαι θὰ σχηματίσωσι τρεῖς ἐν ὅλῳ μοίρας, αἵτινες ταὐτοχρόνως θὰ ἐκτελέσωσι ψευδομάχην παρὰ τὸ Γουδῆ. Ἑκάστη τῶν μοιρῶν θὰ διοικῆται ὑπὸ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἅπασαι δὲ θὰ διευθύνωνται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Τὰ γυμνάσια θὰ γίνωνται τὴν πρωΐαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ τελειώνουν ἐνωρὶς καὶ μὴ καταλαμβάνωνται οἱ ἄνδρες ὑπὸ τοῦ καύσωνος.

Ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ καταρτισθεῖσα, ὡς γνωστόν, διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ καταγραφὴν τῶν ἐν τῷ Κράτει εἰς ἰδιώτας ἀνηκόντων ἵππων, τῶν δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης διὰ τὸν στρατόν.

Ἐπὶ μακρὸν ἐργασθεῖσα ἐξήγαγεν εὐχάριστον πόρισμα ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης καθόσον μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κατέγραψε περὶ τοὺς 2.000 ἵππους καταλλήλους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ καταστάσεως τὸ Ἀθην. Πρακτορεῖον διένειμε τὰ ἑπόμενα νεώτατα τηλεγραφήματα:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ.—Τὸ «Κνιάζ Ποτέμκιν» μένει ἀκόμη εἰς τὸ πέλαγος. Ὁ νομάρχης ἐπέτρεψεν εἰς ἀποστολὴν νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἀγορὰν τροφίμων.

ΟΔΗΣΣΟΣ.—Τὸ πλήρωμα τοῦ «Ποβιεδονότζεφ» παρεδόθη εἰς τὰς ἀρχὰς συνθηκολογήσαν. Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ πόλις ἦτο ἥσυχος. Οἱ ἀπεργοὶ καὶ οἱ ἐργάται τὴν λιμένος ἐπανέλαβαν τὰς ἐργασίας των.

ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗ,— Οἱ ναῦται τοῦ εὐδρόμου «Μινὶν» ἠρνήθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς ἀσκήσεις σκοποβολῆς εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ πλοῖον εὑρίσκετοι εἰς κακὴν κατάστασιν. Τὸ «Μινὶν» ἐδέησε νὰ ρυμουλκηθῇ πλησίον τοῦ 3ου φρουρίου, ὅπου καὶ μένει. Ἡ πόλις εἶναι ἤρεμος.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ,— Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ «Ποβιεδονότσεφ» καὶ ὄχι τοῦ «Ποτέμκιν», ὡς ἐτηλεγραφήθη κατὰ λάθος, κατώρθωσαν ν' ἀναλάβουν τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου. Ἄλλα τηλεγραφήματα ἐξ Ὀδησσοῦ βεβαιώνουσιν, ὅτι τορπιλλοβόλα, διοικούμενα ὑπὸ ἀξιωματικῶν μόνον ἐστάλησαν εἰς καταδίωξιν τοῦ «Ποτέμκιν».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.— Πᾶσαι αἱ ἐκ Ρωσσίας ληφθεῖσαι εἰδήσεις παρισιῶσι τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν ὡς ἐπιδεινουμένην ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Εἰς τὸ Κιέβον ἐξερράγησαν σοβαρώταται ταραχαί. Οἱ ἀπεργοὶ καὶ ὁ ὄχλος ἐπυροβόλησαν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως καὶ ἐπεδοθησαν εἰς λεηλασίαν καὶ διαρπαγὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν καταστημάτων. Εἰς τὸ Βιελοστὸκ καὶ εἰς τὴν Χερσῶνα σοβαραὶ στρατιωτικαὶ στάσεις ἔλαβον χώραν. Εἰς διαφόρους φρουρὰς οἱ σωματάρχαι ἀδυνατοῦν νὰ συγκρατήσουν τὴν πειθαρχίαν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ,— Οἱ ἀνιπρόσωποι τῆς μοσχοβιτικῆς ἀριστοκρατίας ὑπέβαλον εἰς τὸν Τσάρον μακρὸν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν τὴν σύγκλησιν Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — Εἰς τὸν «Χρόνον» ἐπιστέλλουν ἐκ Κωνσπόλεως, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Νικολάου» τῆς Ρωσσικῆς Ἀτμοπλοΐας ἔγεινε στάσις τῶν ναυτῶν ἀρνηθέντων νὰ μεταβοῦν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ζητούντων νὰ ἐπανέλθουν εἰς Ὀδησσόν, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν οἰκογενειῶν των.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ.—Τὸ Ναυαρχεῖον διαψεύδει τὴν στάσιν τοῦ ἐν Κρονστάνδῃ ὁρμοῦντος θωρηκτοῦ «Μινίν». Βεβαιώνει δ' ὅτι πλήρης τάξις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Κρονστάνδην.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως, ἀπερίγραπτον ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν ἐκεῖ αἱ σκηναὶ τῆς Ὀδησσοῦ. Ὁ Τσάρος, λαβὼν τὰ πρῶτα τηλεγραφήματα περὶ τῆς στάσεως ἐπὶ τοῦ «Ποτέμκιν» ἐξερράγη εἰς ἀκρότητον ὀργήν, τὴν ὁποίαν διεδέχθη νευρικὴ ἀπελπισία. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τὸν Τσάρον καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν συμβούλιον, εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ στασιάσαντος θωρηκτοῦ ἀνῆλθον πρόσωπα ξένα πρὸς αὐτὸ καὶ ὅτι ἀντὶ τῆς ρωσσικῆς σημαίας ὕψωσαν τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως. Ὅλα τὰ πληρώματα τοῦ στόλου τοῦ Εὐξείνου ὑποτίθεται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς ἰδέας.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ Διεύθ. MINETTAS

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου **Τραπεζιτικὸν γραφεῖον** *Ι. Ι ΜΙΝΕΤΤΑ* προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάθωθι Ἑλλην Ἐθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀσφαλεστάτας, συμφερωτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.

Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσὸν)

Δανείου τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ. 4 1)2 ο)ο
» » 135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 » 4 1)2 ο)ο
» » 125 ἐκ. (Πάγιον) τοῦ 1889 » 4 1)2 ο)ο

Εἰς δραχμὰς

» » 76350000 (Ἠνοπ.) 1898 » 5 ο)ο
» » 11750000 (ΣΠΚΜ) 1900 » 5 ο)ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξίων:

Ὁμ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ. 2 3)4 ο)ο
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης » » 5 1)4 ο)ο
» Τραπέζης Ἀθηνῶν » » 7 1)2 ο)ο
» Τραπέζης Κρήτης » » 4 1)2 ο)ο
» Τραπ. Βιομηχ. Πίστ. » » 7 ο)ο
» Ἐτ. διαχ. δημ. πρ. » » 6 ο)ο
» ΣΑΠ. » » 7 ο)ο
» Σιδ. Θεσσαλίας » » 6 3)4 ο)ο
» Πανελ. Ἀτμοπλοΐας » » 6 1)2 ο)ο
» ΣΠΑΠ » » 4 ο)ο

Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
«Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ»

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα τὸ περίκομψον καὶ πολυτελές, εὐρύ, εὐάερον καὶ ἐκ καθαριότητος ἀπαστράπτον Ξενοδοχεῖον τῆς εὐδρόσου Κηφισιᾶς, ὅπερ ἡ πατριαρχικὴ καὶ αὐτόχρημα οἰκογενειακὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Χρήστου Τζανδου κατέστησε τὸ γενικὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντευκτήριον τῶν ἐκ Ρωμουνίας, Βουλγαρίας, Ρωσσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως μερῶν εἰς Ἑλλάδα κατερχομένων οἰκογενειῶν.

Κείμενον πρὸ τοῦ νεοφύτου μεγάλου ἄλσους τῆς Κηφισιᾶς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο, πολυ ελεστατα ἐπιπλωμένον, ἀρ στην καὶ πρόθυμον παρέχον ὑπηρεσίαν, πλουσίαν, ὑγιεινὴν καὶ ἄριστα παρασκευαζομένην τροφήν, δὲν εἶναι μόνον ἁπλῶς ἐνδια τημα τῶν θελόντων νὰ διέλθωσιν εὐφροσύνως ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως ἀπὸ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτόχρημα θεραπευτήριον τῶν ἐξησθενημένων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα δὲ πάντα εὑρισκει τις ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης ἐν σχέσει πρὸς τὰ δαπανώμενα ἐν Ξενοδοχείοις τῆς Εὐρώπης ἴσως τὴν περιωπὴν πρὸς τὸ Ξενοδοχεῖον «Η Μεγάλη Βρεττανία τῆς Κηφισιᾶς».

Ἀλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα ἠρκεσθη ὁ φιλότιμος κ. Χρῆστος Τζανίδης. Ἐμίσθωσε διὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον καὶ ρωμανικὴν μουσικήν, ἥτις θὰ καθιστᾷ τερπνότατον τὸν βίον τῶν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ οἰκούντων.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
Δραχ. 16 Φρ. χρ. 15

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΪΟΥ 1905

		31 Μαΐου 1905	30 Ἀπριλίου 1905
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			
Γαμεῖον	εἰς μεταλλικὸν Δρ.	1,966.870.81	2,062.081.—
	τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης »	157.315.—	251.320.—
	κερματικὰ » δίδραχμα καὶ μονόδραχμα »	1,428,940.—	1,224.888.—
Ἐξωτερικοὶ λ/σμοί. Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν »		24,933,947.77	24,341.858.—
» » Προϊόν ἐκδοθ. Ἐθν. Δανείου εἰς χρυσὸν Ἑλλην. Σιδηροδρ. 4 % 1902 »		20,688,108 83	20,712.688.—
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων. »		68,778,575.42	68,778.575.—
» » » » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων. »		11,250,000.	11,250,000.—
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων	Εἰς χρυσὸν. Δρ. 23,767.036.80		
	» τραπεζ. γραμμάτια » 29,090,144 — »	52.857,180.80	52.857.180.—
Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια »		4.037,500.—	2,037,500.—
Προεξοφλήσεις »		20.044.492 93	19.581.659.—
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων »		2,780,457.81	2.828,347.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ/σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων »		12,870,694.29	12,641.306.—
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων »		374,704.80	416,415.—
Δάνειον πρὸς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ἐπ' ἐγγυήσει τοῦ Κράτους »		2,136,785.48	2.271,691.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ »		55.459.228 47	55,732.418.—
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα »		42,520,278.89	42.557.855.—
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας »		11,706,933.59	11.395.451.—
Καθυστερ. χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας καὶ ἐκ γραμμ Προνομ. Τραπ. Ἠπειροθεσσαλίας »		4.684,577.89	4.740.521.—
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους Ἑταιρίας »		3,304.770.—	3,304.770.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης. »		1.500,000.—	1.500,000.—
Ὁμολογίαι λαχ. δανείου Ἐθν. Τραπ. τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 % (εἰς τρ. γρ.) »		1,831,799 75	1.831,799.—
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων »		8,223,861.60	8,269,196.—
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς »		2,667,239.34	2.646 017.—
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων) »		1 635,421.07	1.631.914.—
Διάφοροι λογαριασμοί »		2,065,203.69	2,059,885.—
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ »		2,216,169.16	3.267 059.—
Λογαριασμὸς ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων. »		1,720,320.—	1.720,320.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας »		1,280,000.—	1,280 000.—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια) »		500,000.—	500.000.—
Διάφορα. »		1.714,440 90	679 572.—
	Δρ.	367.335.818.29	364,372,296.—
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν Κεφάλαιον Δρ.		20,000,000.—	20.000,000.—
Ἀποθεματικὰ Κεφάλαια. »		13,500,000.—	13.500.000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:			
I. διὰ λ/σμὸν τῆς Κυβερνήσεως Δρ. 68,778,575.42			
II. » » » Τραπέζης » 42,131.707.61 »		110,910,283.03	113,894.071.—
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα »		11,250,000.—	11,250,000.—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν »		3,994.954.63	3.819.012.—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου »		17,277,427.67	14,856.539.—
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι »		534.750 59	710,646.—
Μερίσματα πληρωτέα »		325,700.—	351,405.—
Καταθέσεις Δημοσίου διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον. »		283,749.94	283,749.—
Ἐθνικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή. Λ/σμὸς καταθ. Εἰς χρυσὸν Δρ. 448 978 89			
ἐκ Δημοσ. ὑπεγγύων προσόδων » τραπεζ. γραμμ. » 9.140,640 38 »		9,589,619.27	6,950.513.—
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσὸν »		365,429.40	32,694.—
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια »		238.550.30	402.230.—
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσὸν »		323,531.92	16.182.—
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια. »		10.367.98	10,367.—
Ἔντοκος καταθεσις Δημοσίου εἰς χρυσὸν διὰ τὴν κατασκ. Σιδ. Πειραιῶς - Δεμερλῆ - Συνόρων »		20,688,108.83	20,712,688.—
» » » » τραπ. γραμμ. » » » » »		98.833.21	433,107.—
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὸν νόμον ΒΨΕ' »		5,612 166.15	5,612.166.—
Καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ. »		76.870 123.52	76,165,463.—
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπέζης 3 % εἰς χρυσὸν »		45,966,690.—	45,966,690.—
2 1/2 % εἰς τραπεζ. γραμμάτια »		20.493,600.—	20.493.600.—
Ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπέζης 3 % εἰς χρυσὸν »		1,077,308.—	1,317,053.—
2 1/2 % εἰς τραπ. γραμμάτια »		7..000.—	72,000.—
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου »		4,258.365.98	4,124,865.—
Συμμετοχὴ τῶν Τραπεζῶν Ἰονικῆς καὶ Ἀθηνῶν εἰς δάν. Σταφ. Τραπέζης »		983,080.97	1.045,346.—
Διάφορα. »		2,611,176.90	2,351,914.—
	Δρ.	367,335.818.29	364.372.299.—

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰουνίου 1905.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ Ι. Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

Ἐξασφαλίσαν τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη πρώην νομικοῦ συμβούλου τοῦ κράτους, ἀναδέχεται τὴν διεξαγωγὴν καὶ διευθέτησιν πάσης ὑποθέσεως ἢ διαφορᾶς, ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς, ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ Βασιλείου. Παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν ἀναγομένην εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀντιπροσωπείανε τῶν πελατῶν του ἐνώπιον Τραπεζῶν ἢ οἱουδήποτ ἄλλου καταστήματος.

Οὐδεμία αἴτησις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν μὴ συνοδεύηται ὑπὸ ἀναλόγου κατὰ τὴν συνήθη πεῖραν ἀμοιβῆς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΩΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο)ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1)2 ο)ο διὰ τρεῖς μῆνας.
5 ο)ο δι' ἓξ μῆνας.
5 1)2 ο)ο δι' ἓν ἔτος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡΑΧΜΑΣ 24,343,872.30

Αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ τὰ χρεωγραφα ἐν γένει τα κατατεθειμένα ἐν τῷ Θησαυροφυλακίῳ τῆς Τραπέζης ἀνήρχοντο τῇ 30 Ἰουνίου εἰς 1901

ΔΡΑΧΜΑΣ 114,7-0,000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ (55-56 Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 0)0 ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσ. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
» » » μετὰ ἓξ μῆνας 3 1)2 ο)ο
» » » μετὰ ἓν ἔτος 4 ο)ο
» » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 ο)ο

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ἀποδοταὶ εἰς ὃ νόμισμα ἐνηγορήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ὑπομιμνήσκει εἰς τοὺς πελάτας της τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἐγκύκλιον αὐτῆς, δι' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἐγκαινίασιν τοῦ συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλληλοπιστοχρεώσεων (giro-conto ἢ virements) καὶ συνιστᾷ αὐτοῖς νὰ ποιῶσι χρῆσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τοῦ συστήματος τούτου τοῦ ἁπλοποιοῦντος τοσοῦτο τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος αὐτὰς διὰ μείζονος ἀσφαλείας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ